

HLUBOCKÝ

ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 - ZÁŘÍ 2016 - CENA 15 Kč

MAMINKY SOBĚ A DĚTEM

foto: Lucie Jozová

SLAVNOSTI VÍNA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

17.9.2016

Náměstí Hluboká nad Vltavou

13:00	PŘÍCHOD KARLA IV. S DRUŽINOU
zahájení slavností
13:15	HLUBOCKÉ PRINCEZNY
pod vedením Terezy Kadlecové
13:30	DASHA A CBC BIG BAND
dirigent MÍRA SURKA alias „Tančírna na Hluboké“
15:20	Dětská dechová hudba BABOUČCI pod vedením
Daneše Sládka ZUŠ Piaristické nám., Č. Budějovice
16:20	Folklórní soubor BYSTRINA
pod vedením Terezy Kadlecové
16:30	CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE

DOPROVODNÝ PROGRAM:

od 12:00	TRHY NA NÁMĚSTÍ
DOBROČINNÝ KNIŽNÍ BAZAR
od 13:00	DEGUSTACE VÍN Hotel Závěš
18:15 - 19:30	CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE
Hotel Závěš

www.hluboka.cz | cvcposkolak.webnode.cz

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ

PARTNER PROJEKTU ORANŽOVÝ ROK 2016

4 Sloužím zdraví lidu – rozhovor se zdravotní sestrou

8 Maminky sobě a dětem

14 Retro foto

16 Kultura v zámku Ohrada

17 Vzpomínkový seriál

19 Sport

21 Pozvánky

24 Kulturní přehled

Právě jsem opět prožila šest dní svého života na výstavě Země živitelka. V expozici, v pavilónu B4. Celé dny jsem tam stála, popocházela, oslovovala, mluvila. Usmívala se. Profesionálně. Spolu s dalšími vystavovateli, z nichž některé znám z dřívějších let. Vidíme se jednou za rok, kdy nás produkce Výstaviště nahňácá do jednoho pavilónu, ale s některými jako bychom navázali téměř rodinné vztahy. Stejně tak jen jednou za rok mám možnost nechat kolem sebe projít stovky, (tisíce?) lidí a s některými navázat kontakt.

Celé to byla docela zajímavá sociologická sonda. Upřesňuji: velmi zajímavá sociologická sonda!

Kolem vás procházejí davy lidí, dívají se na vás a vlastně vás nevnímají jako lidi, protože vás zahrnou do položky „vystavené exponáty“.

Ale vždycky, když někdo z toho davu vystoupí, oslovíte vy jeho, nebo on vás, stane se z něj člověk.

Milej, méně milej, protivnej, nebo nepříjemnej. Někdy dokonce i blbej. A opravdu výjimečně „nějakej divnej“.

Musím říct, že letos jich byla většina fajn. Dokonce mám pocit, že oproti minulým rokům jsem zaznamenala výrazný posun k lepšímu. Nebo už instinktivně umím neoslovovat ty nepříjemné???

Možná i to bude důvod, že i příští rok, pokud naše firma zavelí, že by bylo dobré prezentovat naše výrobky na Výstavišti, opět kývnu.

Ačkoli pokaždé, když výstava končí, a mě bolí záda, nohy, mozek i pusa, říkám si: už nikdy!

Poslyšte, byli jste letos na výstavě Země živitelka?

A jako co jste tam byli?

Ne, nebojte, vážně si nemyslím, že se lidstvo dělí na ty vystavené a na návštěvníky...

Alena Mitter

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 9. září 2016. Ročník 47.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Mgr. Lucie Jozová, Ing. Jan Pírgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ:
Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje
občanům, kteří v měsíci září 2016 oslaví
významná výročí.

Bubelová Antonie	Hluboká	93 let
Hodánková Vlasta	Hluboká	91 let
Vaničková Josefa	Hluboká	85 let
Vlčková Marcela	Bavorovice	80 let
Novák Václav	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Rejdal Tadeáš	Purkarec
Kotábová Eva	Hluboká
Hájek Milan	Hluboká

Moravec Matyáš	Hluboká
Veselý Antonín	Hluboká
Kocourková Natálie	Hluboká
Košatková Lucie	Hluboká
Čížek Daniel	Hluboká
Vlk Vojtěch	Hluboká
Nedorost Dominik	Hluboká
Sujová Natálie	Hluboká

Opustili nás

Harazimová Marie	Lišnice
Gabriško Emil	Hluboká
Hájek Jaroslav	Hluboká
Brožová Milada	Hluboká
Rausová Helena	Hluboká
Veselý Josef	Hluboká
Kusbach Jindřich	Hluboká

Sloužím zdraví lidu

Jsou povolání, která nekončí s pracovní dobou, ani svléknutím uniformy. Ba ani odchodem do důchodu.

Dnes je doba možná trochu jiná, ale dříve to běžně fungovalo tak, že zdravotní sestřičky byly často využívány svým okolím i sousedy a příbuznými ke zdravotnické pomoci, převážím a podobně i mimo zdi nemocnic a ordinací. Shodou okolností i moje máma byla zdravotní sestra, a dodneška se jako zdravotní sestra projevuje. Dobře si pamatuji atributy, které dříve sestry dělaly sestrami: Slušivé uniformy v ženské siluetě. Do bot se nosily bílé ponožky nebo podkolenky, bílý čepeček se na vlasy upevňoval sponkami. Tlak se měřil pumpováním gumového míčku rtuťového tlakoměru, takže sestry měly pěkně vytrénované prsty na pravé ruce. Teploměry byly rovněž rtuťové a veškeré nástroje, včetně skleněných injekcí, se denně vyvářely – sterilizovaly – po každém použití.

Když paní Eva Bůrková nastoupila 16. září 1956, tedy před 60 lety, do nemocnice, a udělala své první krůčky ve zdravotnictví, začala prožívat svoji vlastní zdravotnickou kroniku, viděnou očima zdravotní sestry.

Určitě by stálo za to, kdyby sepsala všechno, co si pamatuje.

Kdy jste se rozhodla stát se zdravotní sestřičkou?

Nebylo to asi úplně vědomé rozhodnutí. Tehdy byla základní škola osmiletá, takže jsem ji ukončila už ve 14 letech. Nepodala jsem žádnou přihlášku na školu, a nebyla jsem sama. Víc mých spolužaček se teprve po prázdninách začalo rozhlížet, jestli na školu, do učňáku, nebo rovnou do práce.

A tak mi maminka v září připomněla, že je načase se rozmyslet. Pocházím z Třebíče a tam tehdy byl velký podnik, Baťa – Borovina. Filiálka Zlína. Ve čtvrti Borovina stály i stejné Baťovy domky, u Bati pracovalo hodně lidí z Třebíče, u fabriky bylo velké učiliště, hodně spolužaček tam šlo do učení. Po znárodnění udělali z blízkého záměčku internát pro učně, rekonstruovalo se tam, a můj tatínek, který byl malíř a natěrač, tam také pracoval. Chodila jsem tam jako malá občas s ním, hrála jsem si v těch nádherných místnostech, obdivovala obrovské lustry s cingrlátky.

Kamarádka mě lákala, abych nastoupila do Baťova učiliště s ní. Ale já se rozhodla hledat práci. Měla jsem dvě sestry, jedna chodila do školy, druhá byla ještě malá a já se rozhodla, že chci vydělávat a budu rodičům přispívat.

A tak když jsem náhodou potkala další spolužačku, a ta mi řekla, že pracuje na oddělení v nemocnici jako pomocná síla, rozhodla jsem se hned. V nemocnici – to by se mi líbilo. Hlavní sestra mi řekla, že 16. září

můžu nastoupit. Bylo to v roce 1956, takže právě slavím 60. výročí od svého rozhodnutí pracovat ve zdravotnictví.

A to jste hned mohla nastoupit jako zdravotnice?

Kdepak. Hlavní sestra mi řekla, že na úklid mě nepotřebuje, a dala mě do špitální kuchyně. Vyfasovala jsem proužkaté šaty, šátek na hlavu – byla jsem dlouhá, hubená, moc mi to slušelo, usmívá se dodnes štíhlá paní Eva.

Pracovala jsem šest hodin denně, myla jsem nádobí, škrábala brambory, snažila se, kuchařky byly fajn ženské a vedoucí kuchyně mi prorokovala, že jestli vydržím, bude ze mě skvělá šéfová špitální kuchyně.

Jenže po půl roce, to už mi bylo skoro 15, si mě vzala vrchní sestra z interny na oddělení jako sanitářku. Přihlásila jsem se na sanitářský kurz. Měla jsem slíbeno, že půjdu dělat zubní instrumentářku, a na to jsem se těšila.

Tehdy bylo všechno takové jednodušší. Nikdo vám nebránil, spíš vás podporovali. A také byla doba, že veškerý nemocniční personál táhl za jeden provaz, byl solidární, vzájemně jsme si pomáhali v práci. I mimo službu se spoustu času trávilo společně, jezdili jsme na rekreace s ROH, sportovali. Práce mě moc bavila, sestry mě měly rády, já s nimi připravovala léky, obcházela pacienty, občas mě nechaly dokonce píchnout injekci.

A když mi bylo 18, přišel za mnou primář z interny a povídá mi, že bych měla vystudovat zdravotnickou školu. Sám za mě vyplnil přihlášku a poslal mě udělat zkoušky na zdřávku do Jihlavy. Koupila jsem si krásnou aktovku a studovala dálkově celkem 4 roky. Dva roky v Jihlavě a další dva v Budějovicích. Tam už jsem dojížděla z Pelhřimova, kam jsem nastoupila na internu. Studovala jsem třeták, a brali mě už jako hotovou sestru.

V Pelhřimově byla malá okresní nemocnice, jedna budova, dlouhé chodby, 4 základní oddělení. Interna, urologie, gynekologie, chirurgie – břišní chirurgie a úrazovka. Dětské a porodnice bylo odděleně. Tehdy zdravotní sestry nastupovaly na umístěnky, já do Pelhřimova, moje sestra do Semil.

Ale jinak bylo všechno jednodušší a praktičtější než dnes, zdá se.

Byla to škola života. Učili jsme se od zkušenějších sester. Sloužila jsem denní, noční, neděle, v noci jsem sama měla na starost dvě patra. Tehdy měly sestry mnohem víc práce, žádné jednorázové pomůcky nebyly, všechny nástroje se sterilizovaly. Nejen v léčbě, vyšetřeních, přístrojích, ve všem medicína dneška velmi pokročila. Tehdy sestry nebyly tolik specializované jako dnes. Všeobecná zdravotní sestra pro všechna oddělení, jediné sálové sestry byly výjimka, ale také se učily praxi. Vzájemná nezištná pomoc byla

samozřejmostí. Nic jsme si nezáviděly, všechny jsme měly 640 korun základ. Ať jsme byly sestry z gynekologie, urologie, interny, šly jsme si na pomoc. Pokud byla potřeba, noční služba a byly jsme na to samy – pacienta na kyslíku, příjem, úraz, úmrtí, pomáhaly jsme si vzájemně, bylo to kamarádké. V profesích, kde jde o občas život, si lidi víc váží spolupráce, spolehlivosti, dobrých vztahů, a taky legrace.

Dobře, takže je to 60 let, kdy jste nastoupila do nemocnice: Ale vy do dneška ve zdravotnictví pracujete.

Ano, pracuji. Přetahuji 15 let.

Ve špitálu už bych pracovat nemohla, dnes jsou na sestry kladeny jiné požadavky, přístroje, jipka, sály, chirurgie, úrazovka... To jsou pracoviště více pro mladé, akční doktory i sestry. Fyzicky i psychicky mladé.

Nejsem mladá sestra, ale mám zkušenosti, a pokud nikomu nezabírám místo, nepřekážím, jsem ráda, že můžu ještě zůstat mezi lidmi. Prostě se s tím povoláním nedokážu rozloučit.

Takže pracuji na zkrácený úvazek u MUDr. Jakovljeviče, a každý čtvrtek u MUDr. Rebanu v poradně pro poruchy paměti v Budějovicích. Tam jsme každý čtvrtek a v téhle poradně už funguji s panem doktorem 35 let. Gerontologii se pan doktor věnuje po celý profesní život, léta byl redaktorem odborného časopisu, je Expertem WHO a OSN v oboru geriatrie, a spoluautorem manuálu o demencích a dementologii.

Na Hlubokou jsem nastoupila ve svých 42 letech, právě k panu doktorovi Rebanovi.

Jakými zdravotními odděleními jste prošla?

Na interně v Pelhřimově jsem pracovala jako

staniční sestra a točila EKG. Odtud jsem odešla v roce 1964, kdy jsem odmaturovala, s mým, dnes už bývalým manželem, sem na Hlubokou. Rok po narození syna Aleše jsem nastoupila do budějovické nemocnice. Na poliklinice mi nabízeli místo dietní sestry v Domově důchodců. A v nemocnici onkologii, internu nebo infekci. Řekla jsem si, že internu už znám, a vzala jsem infekční oddělení.

A nastal pro mě další hezký úsek zdravotnického života.

Do hovoru se vložil Václav Chromý, zeť paní Evy: Ležel jsem na infekci, když mi bylo pět let, takže jsem si tehdy nevědomky obhlédl budoucí tchýni. Pamatuji si to dobře, vypadala jako doktorka, byla vysoká. Pouštěli nám tam pohádky, tehdy ještě z kotoučového magnetáku.

Na infekci jsme měli docela dobrou metodu, jak se postarat o malé děti, *usmívá se paní Bůrková*. Většinou tam musely ležet dlouhodobě. Dneska už vás i se spálou nebo žloutenkou pustí domů, tehdy to bylo s hospitalizací a izolací – a na dlouho. Dali jsme děti na pokoj k dospělým, aby se nám o ně postarali. Pomáhali je krmit, povíдали jim večer pohádky, aby se jim nestýskalo po mamince, a když se něco dělo, zavolali personál. A děti zase rozptýlili dospělí.

To už si dnes nedovedeme ani představit. Ale taková byla doba. Když porovnáte šedesátá léta a dnešek, je v tom samozřejmě obrovský rozdíl. Měli jsme sesternu na chodbě: jeden stůl a dvě židle, roztrhaná křesla, převazový stolek. Pomáhali jsme si všichni, personál i pacienti. Já pomohla uklízečce rozvézt jídla, a krmit děti mi pomáhali pacienti, uklízečka, ale i doktorka, která v noci sloužila.

Vždycky se mi líbily tehdejší stejnokroje sester. Modré šaty s bílým límečkem, bílá zástěra, čepeček. A u krku sesterský odznak. Sestřičky byly krásné, zvlášť ty mladé v mini, vyzářovala z nich ženskost, krása. Dneska už sestřičky tak sexy nejsou. Nerozeznáte sestru od doktorky...

Tehdejší sesterskou uniformu ještě mám, dcera Valerie s Vaškem se občas obléknou, když jdou na maškarní bál... Mám schovaný čepec i límečky. Celý život jsem škrobila a žehlila šaty, límce a zástěry. A ty límečky nás dost škrábaly do krku.

Začátky v sesterské uniformě

Eva s rodiči

Je velký rozdíl mezi nemocnicí a prací u praktického doktora?

Samozřejmě, že to byl rozdíl, tehdy obrovský. Přece jen v nemocnici bylo modernější vybavení, pomůcky, laboratoře, všechno na dosah.

A já nastoupila na hlubocký obvod jako gerontologická sestra. Pro doktora Rebanu a doktorku Jakubíčkovou, a doktora Markova ze Zlivi. Udělala jsem si geriatrický kurz a navštěvovala pacienty přímo u nich doma.

Měla jsem na starosti celý obvod: Mydlovary, Zahájí, Poněšice, Chlumec, Purkarec. V době, kdy jsem s tím začínala, tady žilo ještě dost lidí sociálně slabších. Takže v těch domácnostech, ti staří, babičky a dědečkové, já se nemohla smířit s tím, jak si třeba obvazovali bérkové vředy. Kapesníkem, hadrem, neměli žádný zdravotní materiál, ale ani ponětí o správných zásadách ošetření. Nebo rodiny, které se staraly o dlouhodobě ležící pacienty. Dneska je osvěta úplně někde jinde, a samozřejmě, i když dnes lidé pečují doma, mají jednorázové pomůcky, pleny, mají materiál k ošetření, nemocniční péči na dosah, sociální zabezpečení...

Ale zvykla jsem si a lidi si zvykli na mě. Bylo milé, že na mě čekali, a ptali se: *A kdy přijedete zase, už se těšíme...* Jezdila jsem na kole nebo autobusem po všech těch vesnicích, kolikrát jsem šla pěšky ze Zlivi nebo z Purkarce až do Chlumce, když jsem nechtěla čekat na další spojení.

Dneska geri sestry nejsou a myslím, že je to škoda. Přece jen tak byli staří lidé pod kontrolou, hlavně ti, kteří se sami k doktorovi nevydali. Sestra jim změřila tlak, nabrala krev, udělala glykémii, zvládla převazy, zkontrolovala léky. Navíc viděla domácí prostředí, zjistila, jestli je o ně postaráno, nebo žijí úplně sami odkázání na sebe, rozeznala počínající demence a podobně. Poradila, zařídila. Mohla jsem navštívit jakéhokoli člověka staršího

65 let. Zkrátka si pacienty kontrolovali lékaři sami. To se dnes neděje. Nepřijdou, jejich zodpovědnost.

Stejně tak fungovaly dětské sestry, které navštěvovaly rodičku hned po návratu z porodnice, prohlédly dítě, viděly sociální prostředí rodiny, mohly včas zjistit problémy.

Je pravda, že doba je jiná, většina lidí se dostaví k lékaři sama, když je potřeba, ale... i dneska existují výjimky.

A hlubockému obvodu jste zůstala věrná dodnes.

Když tehdy po 4 letech odešla sestra z obvodu Dr. Rebanu, nastoupila jsem do ordinace já. A když obvod přebíral MUDr. Jakovljevič, což už je deset let, byl natolik vstřícný, že si mne jako sestru nechal. Po 35 letech s doktorem Rebanem. Po mé pětadesátce jsme se domluvili na mém sníženém úvazku, chtěla jsem, aby za mě měl mladší a zaběhlou náhradu. Zůstala jsem ve zkráceném úvazku a vykonávám návštěvní službu u lidí. Všechny pacienty znám, vím, co kdo potřebuje.

Co znamená pro doktora dobrá sestra?

Sestra je podle mého názoru opravdu nepostradatelnou pomocnicí lékaře. Pokud sestra doktorovi pacienta správně „připraví“, už se navodí atmosféra důvěry, pohody, pacient vstoupí k lékaři bez stresu a obav, a doktor může v klidu dělat svoji práci. Sestra je v ordinaci ženský uklidňující prvek.

Pokud sestry zvládají psychologii ve vztahu k pacientům, a my jsme se jí na střední škole učily, vše je jednodušší. Je důležité, aby sestry i doktoři měli pro pacienta pochopení. Každý, kdo jde k doktorovi, je psychicky labilní, má obavy, čeká špatnou zprávu, nebo se bojí injekce, někomu prostředí ordinace okamžitě zvedne tlak...

A přitom je tak jednoduché se chovat slušně.

Jak se chováme k lidem my, tak se oni budou chovat k nám. Dodneška mi jedna naše bývalá pacientka říká, jak jí pomohlo, když seděla v čekárně a bylo jí strašně zle, že jsem ji, když jsem šla okolo, jen mimoděk pohladila po rameni a usmála se. Když nám není dobře, jsme mnohem zranitelnější, než když jsme ve formě, to je přece naprosto logické. Stačí opravdu hrozně málo, abyste buď pomohli, nebo ještě víc ublížili. Mě to nestojí nic, pozdrav, úsměv je zadarmo. Usmát se, promluvit, to patří k zásadnímu vybavení zdravotní sestry.

Zdravotní sestra je celoživotní povolání, nejen ve službě, ale kdykoli se něco stane na veřejnosti zareagujete, pomůžete. Co jsme se najezdily na dětské tábory, jako dozor na různé akce, dodnes chodím do AJG, pokud se tam koná nějaká větší akce, musí být na místě zdravotník... Co myslíte, osloví jich deset, nikdo nechce, tak jdu zase já.

Co bylo dřív ve zdravotnictví lepší?

Profesní sounáležitost. Neexistovalo, pokud někam na ambulanci přišel penzionovaný doktor nebo sestra, aby čekal nepovšimnut v čekárně. Vždy byl pozván do ordinace, i když si počkal na vyšetření uvnitř, u kolegů, nečekal venku. *Pane doktore, sestřičko, pojďte dál.* To není žádná nadřazenost, to je úcta k tomu člověku.

Dřívější primáři v nemocnicích, to také byla v dobrém slova smyslu určitá kasta. Obrovský respekt jsme k nim měli, většinou to byly skutečné osobnosti. Když šla vizita, to byl obřad.

Postavit si mladou a starší, zkušenou sestru vedle sebe, je rozdíl, životem se člověk učí a školy v tom nehrají tu nejpodstatnější roli, důležitý je zájem o svou práci. Dneska se často mění zaměstnání, to taky není dobře. Jak chcete nabrat zkušenosti v jednom oboru? My jsme pracovali na jednom místě 40 let.

Dneska je všechno takové uvolněné, doktoři se sestrami si tykají, pokřikují na sebe na nemocniční chodbě. Já to beru, mohou si tykat, ale před pacientem ne, nemůžu na primáře volat, *Franto pocem!* I to patřilo k té psychologické přípravě pacienta. Měl k doktorovi úctu, respekt, mohl mu také víc důvěřovat.

Dneska přijdou pacienti k doktorovi, načtou si něco na internetu, a mají pocit, že všechno vědí a všemu rozumí, aniž by vystudovali šest let medicíny a prošli léty praxe. Tak ať je léčí internet a nemusí k doktorovi chodit vůbec.

Na co vzpomínáte?

Samozřejmě na některé pacienty, kteří mi prošli rukama. Kdykoli jedu do Poněšic, cestou, kde se jednomu mladému chlapci stala těžká nehoda, vždycky si na to vzpomenu a vždycky se na ten strom, kde ležel, dívám.

Hezké bylo, když jsme na Hlubokou přijížděli z rotaček (dlouhé služby, které končily brzy ráno) – bylo nás asi pět sester z Hluboké, co jsme se po službách potkávaly v autobuse. Všechny

jsme o sobě věděly, kamarádily, držíme při sobě dodnes.

No, tak to uteklo ta doba, řeknu vám. Ty začátky byly moc hezké, ráda na ně vzpomínám. Pak doba, kdy se narodily děti, a potom znovu v práci. Vždycky mě bavila a dělala jsem ji ráda.

Pravda je, že dneska se už tolik na obvodech nedějí nečekané zdravotní příhody jako dřív, infarkty a podobně, většina kardiálních onemocnění je včas залечена, dneska těch zanedbaných chorob není tolik jako dřív. Moje maminka umřela na infarkt ve 49 letech.

Vznik a vývoj ošetrovatelských uniforem

První diplomované sestry nosily uniformu s velkou hrdostí, byly velmi pyšné na svou profesi, velice ji milovaly a hrdě se k ní hlásily. Pečlivý, střízlivý stavovský vzhled pokládaly vedle svého vzdělání za velmi důležité kritérium své důvěryhodnosti. Trvale usilovaly o zlepšení svých pracovních podmínek, o zvyšování kvality vzdělání a samozřejmě ošetrovatelské péče. V tomto úsilí byly díky své kultivovanosti, svému zápalu a vytrvalosti velice úspěšné a získaly vysokou společenskou prestiž.

Povolání sestry prochází po dobu své existence neustálými změnami. Co se nemění, je podstata tohoto povolání. Mění se sestry samotné a jejich oblečení. Začínaly u řádového oděvu a v očích pacientů to byly „svaté“ ženy. Dnešní situace je zcela jiná. Sestry jsou emancipované a velmi dobře kvalifikované ženy.

Sestry jsou právem označovány za jedny z nejpraktičtějších lidí. Denně totiž musí překonat řadu medicínských, organizačních, ale i lidských problémů, jejichž řešení nenabízí žádná ústavní směrnice, metodický pokyn ani příkaz ředitele. Všichni dobře víme, že práce na oddělení připomíná činnost hodinek, jehož soukolí musí do sebe zapadat a navazovat na sebe, jinak systém kolabuje. Ne nadarmo se proto říká, že sestra je pravou a někdy

Věřím tomu, že kdyby žila dneska, tak by tady byla do 85, přišlo by se na to včas a prostě by brala léky. Měla vysoký tlak, nohy oteklé, po obědě si vždycky lehla a odpočívala, aby si ulevila. Dneska by to šlo snadno vyřešit. Stenty, budíky se operují k srdíčku běžně velmi starým pacientům a funguje to.

Práce ve zdravotnictví se mění, ale dobrý přístup k pacientovi by měl zůstat. Pořád je to víc povolání a nikoli zaměstnání.

také levou rukou lékaře, která musí být vždy usměvavá, milá a upravená v tom či onom, dnes již naprosto samozřejmém, osobním ochranném pracovním oděvu.

Ale pracovní oděv, kdysi hrdě nesoucí název sesterská uniforma, nebyl vždy samozřejmostí, jeho vývoj zaznamenal velké změny, stejně jako náplň povolání nesoucí tento oděv.

První uniformy v 18. století

V 18. století se tehdejší společnost začíná zajímat o lidské zdraví, dochází k rozvoji jednotlivých klášterních špitálů, ve kterých se můžeme setkat s prvními náznaky sesterské uniformy. Uniforma ošetrovatelů pečujících o nemocné je od počátku inspirována oblečením řádových sester. Tyto strohé prvky přetrvávají v některých zemích dodnes, např. ve Velké Británii, Rakousku a Švýcarsku.

Rozvoj v 19. století

Ze století osmnáctého se přeneseme do druhé poloviny 19. století, které je považováno za historický mezník rozvoje ošetrovatelského povolání.

Podle některých historických publikací se zavedení uniforem připisuje ruskému chirurgovi Pirogovovi (Nikolaj Ivanovič Pirogov, 1810-1881), který 9. 11. 1854 dorazil na bojiště krymské války v čele 32 vyškolených, pečlivě vybraných ošetrovatelek. Tyto ošetrovatelky ruská velkovévodkyně Jelena Pavlovna (9. 1. 1807–2. 2. 1873) vybavila jednotným oblečením, které se skládalo z dlouhých hnědých šatů, přes něž měly sestry oblečenu bílou zástěru, která jim chránila vlastní šaty. Na krku nosily stříbrný kříž zavěšený na modré stuze. Tento stejnokroj je považován za předchůdce pozdější sesterské uniformy.

Na druhé straně barikády v krymské válce, která trvala 3 roky (1853-1856) a při níž stálo Rusko proti Francii, Anglii a Turecku, se objevuje anglická ošetrovatelka Florence Nightingalová (12. 5. 1820–13. 8. 1910), která, rovněž jako Pirogov, dorazila s pečlivě zvolenými a zaškolenými 38 sestrami na Krym (4. 9. 1854), a to dokonce o 2 měsíce a 5 dnů dříve než Pirogov. I její sestry měly při ošetřování v krymské válce stejnokroj. Oděv sester ze skupiny Florence Nightingalové se velmi podobal oděvu diakonek, které nosily jednoduchý šat vdaných měšťanek, čímž se vyznačovaly vyšší úrovní péče, a hlavně vyšší

úrovni vzdělání. Jednalo se o tmavé, černé šaty, které si sestry při práci částečně chránily bílou zástěrou. Hlavu měly krytou bílým čepcem, jenž byl nedílnou součástí tehdejšího běžného civilního oděvu.

V rámci mapování vývoje uniforem je nutné zmínit Červený kříž, organizaci, na jejímž založení má zásluhu švýcarský obchodník Henry Dunant (1828-1910). Na našem území začala tato organizace působit již v roce 1868 jako Vlastenecký pomocný spolek pro Království české. Oděv, který používali členové Červeného kříže, byl civilní. Své šaty si kryli bílým pláštěm nebo bílou zástěrou, tak jak tomu bylo u sester Florence Nightingalové či diakonek. Jednotliví dobrovolníci nosili na paži bílou pásku se znakem organizace. Postupem času se však i tento oděv začal měnit.

Uniformy českých sester na počátku 20. století

Na začátku 20. století, v rozmezí let 1902-1910, nosily opatrovnice ve Všeobecné nemocnici v Praze šaty s dlouhými rukávy, jež měly vzadu zapínání. Tento oděv měly sestry za povinnost nosit po celou službu. Od ranních lékařských vizit až do doby, kdy se ukládaly ke spánku. Pod těmito „zástěrami“ nosily své osobní šaty.

V roce 1916 vznikla První česká státní ošetrovatelská škola v Praze. Po dvouletém studiu vstoupily v roce 1918 do praxe první diplomované sestry. K této době se datuje oficiální vznik uniformy českých zdravotních sester. Do roku 1920 nosily sestry dva druhy uniforem, jednu na práci a druhou vycházkovou. Od roku 1920 sestry nosily tři druhy uniforem, pracovní, slavnostní a pro návštěvní službu.

Pracovní uniforma prvních diplomovaných sester byla složena ze světle modrých šatů s bílým límečkem, jejichž délka sahala až ke kotníkům. Šaty měly dlouhé rukávy s vysokými bílými manžetami, které si sestry musely při práci vyhrnovat. Součástí pracovního oděvu byla bílá zástěra. K uniformě se nosily černé nebo hnědé punčochy a boty stejné barvy. Hlava byla kryta velkým bílým skládaným čepcem.

Druhým typem uniformy byla uniforma slavnostní, kterou tvořily tmavomodré dlouhé šaty s bílým límečkem. Šaty doplňovala krátká pláštěnka. Na hlavě nosily sestry čepce s bílým okrajem, na němž byl připevněn tmavomodrý mušelínový závoj. Pro řadové sestry byla uniforma určena ke slavnostní příležitosti, při běžné činnosti ji smely nosit pouze vrchní a staniční sestry.

Třetím typem uniformy, kterou nosily české sestry, byla uniforma pro návštěvní službu. Skládala se z šatů šedé barvy, u nichž nesměl chybět bílý límeček, manžety na dlouhých

rukávech a odznak. Šaty byly doplněny dlouhou pláštěnkou, čepce byl nahrazen tmavočerveným baretem a jako svrchní oblečení nosily sestry složitý tmavý hubertus. Na své oblečení byly sestry vždy hrdé, svému oblečení věnovaly velkou pozornost a postavení diplomované sestry bylo po dvacetiletém trvání ošetrovatelské školy velmi vysoké. Získaly velkou prestiž v očích veřejnosti, mimo jiné i za svou zcela samostatnou práci v terénu - zejména v ošetrovatelské a zdravotní službě v rodinách, v poradnách pro matky a děti, v organizacích ligy proti tuberkulóze apod.

Nedílnou součástí stejnokroje sestry je od roku 1918, kdy vstoupily do praxe první diplomované sestry, odznak. Odznak zdravotní sestry patří mezi nejvýznamnější symboly profese. Vzhled odznaku, stejně jako oděv procházel mnoha změnami.

Proměny ve druhé polovině 20. století

V poválečném období se začala česká sesterská uniforma měnit. Diplomované sestry začaly nosit modrobílou proužkovanou šaty, poprvé s krátkým rukávem. Součástí uniformy byla samozřejmě zástěra, čepce a odznak.

Po únoru 1948 zanikly ošetrovatelské školy, které byly nahrazeny sociálně zdravotními školami, jež vznikly z rodinných škol. Bylo nutné vymýtit vše buržoazní, včetně stavovské hrdosti diplomovaných sester. Nejprve byla zrušena slavnostní tmavá uniforma s pláštěnkou, začal se používat odznak s nápisem „Sloužím zdraví lidu“ a zanikl titul diplomovaná sestra.

V 50. letech dochází ke změně názvu uniforma na ochranný oděv. Používaný oděv se skládal z bleděmodrých šatů a naškrobeného bílého límečku, který se připínal na šaty. Součástí byla bílá zástěra, čepce a odznak.

V období let 1970-1990 se uniforma stává osobním ochranným pracovním oděvem. Barva šatů se používá v různých odstínech modré. Vzhledem k úkonům, které sestry začaly vykonávat, se při výběru oděvu začíná dbát na praktičnost. Je schváleno barevné rozlišení oděvů podle profesního zařazení. Délka šatů a zástěry začala držet krok s módou.

Bleděmodré šaty mají krátké rukávy a rozhalenku, skládaný čepce byl nahrazen tylovými sítkami, poté čepcem ve tvaru „T“, který sestry povinně nosily až do roku 1990. Odznak se nezměnil a zůstal ve stejné podobě až do počátku 90. let.

V celém 20letém období se velmi dbalo na úpravu uniformy a vhodnost obuvi. Důsledně se dohlíželo na délku šatů pracovního oděvu, velký důraz byl kladen na celkovou úpravu - nesměly se nosit žádné šperky, dlouhé či nalakované nehty, vlasy musely být vždy řádně upraveny. Pracovní obuv měla mnoho variant, záleželo na zdravotnickém zařízení, jakou obuv

svým sestrám poskytlo - jistě mnoho z nás pamatuje na éru „korkáčů“.

Velké změny konce minulého století

V roce 1990 dochází k radikálním změnám ve společnosti jako takové. Krátce po převratu byla zrušena povinnost nosit čepce a došlo k výrazné změně odznaku. Odznak s nápisem „Sloužím zdraví lidu“ byl všem sestrám vyměněn. Na nový odznak se vrátil kahan ve zlatém provedení na modrém podkladu a nápis: „Diplomovaná sestra/zdraví pro všechny“. Tento odznak nosí sestry s občasnými obměnami až do současnosti.

Doba, kdy po chodbě důstojně procházela sestra v naškrobeném čepci a šustící bílé zástěře délky pod kolena, je nenávratně pryč. Vystřídaly je šaty pastelových barev, později i slušivé kalhotové komplety, někdy s lemy odlišné barvy, jindy jen bílé, k nerozeznání od lékařů. Na krásné sesterské uniformy můžeme dnes již jen s nostalgií vzpomínat. Jejich doba pominula. Co by se však nemělo vytratit, je účel, pro který je sestry nosily, protože stále platí, že ošetrovatelské uniformy jsou symbolem odhodlání a disciplíny vznešeného povolání.

Dnešní sestry, bohužel, už neřeší stavovskou čest při nošení uniformy či hrdost při nošení odznaku, jež po staletí patřily mezi nejvýznamnější symboly naší profese. Dnešní sestry musí řešit, zda se vůbec budou mít do čeho obléknout, protože mnohdy přijde prádlo z prádelny o mnoho centimetrů kratší, málokdy neroztrhané, a hlavně musí řešit prádlo vhodné pod onu pomyslnou uniformu, protože šetření na kvalitě látky, z níž se šaty vyrábějí, vede k situacím, kdy můžete spočítat přesný počet puntíků na spodním prádle sloužící sestry.

I přes to všechno pevně věřím, že nastane doba, kdy bude povolání zdravotní sestry opět na vrcholu žebříčku prestižních povolání a kdy svou uniformu budeme nosit s hrdostí tomuto povolání vlastní. Do té doby budeme muset každodenně řešit lidskou agresivitu, mnohdy nesmyslná nařízení a demokracii bez hranic, jež má za následek, že se v naší společnosti povolání zdravotní sestry dostalo pod úroveň posluhovačky.

Vážím si děvčat, která tuto práci vykonávají i přesto, že vědí, že ta dávná, staletími nesená prestiž je tatam. Florence Nightingalová neboli dáma s lampou propagovala heslo, že ošetrovatelská péče trvá bez přestání dnem i nocí. Ty dámy, leč bez lampy, jsou dnešní sestřičky, které svou práci dělají s láskou a nasazením.

Autorka: Bc. Soňa Brabcová, vrchní sestra, Úrazové centrum KZ, a. s., MN Ústí nad Labem, o. z.

Odkaz na literaturu k dispozici v redakci.

Z jednání zastupitelstva

▪ Zastupitelstvo města souhlasí s realizací akce „Úprava společenského objektu v Lišnici“.

▪ Za podpory nadace ČEZ byl v Zámostí realizován projekt „Bezpečnost a ochrana dětí a mládeže ve městě Hluboká nad Vltavou – Oranžový přechod“. V rámci tohoto projektu došlo k umístění dvou sloupů veřejného osvětlení k autobusové zahrádce U Pulců.

▪ Město má v plánu pokračovat v budování pravobřežní cyklostezky Hluboká – České Budějovice jižním směrem. V roce 2013 byl vybudován úsek I v katastru obce Hrdějovice. Dále na jih navazuje na tuto cyklostezku úsek H.

Zastupitelstvo souhlasí s uzavřením Smlouvy o spolupráci na projektu s obcí Hrdějovice, ve které bude řešeno finanční a majetkoprávní vypořádání akce.

▪ Na základě požadavku města bylo provedeno výběrové řízení zakázky malého rozsahu na akci Hasičská zbrojnice Purkarec. Obesláno bylo 5 stavebních společností, a z pěti nabídek vybrala hodnotící komise nejvhodnější nabídku uchazeče Demostav.

Dále byla provedena výběrová řízení na akci Stavební úpravy zimní stadion v Hluboké/Vlt. a Rekonstrukce kuchyně ZŠ.

▪ Různé: zastupitel Ing. Tomáš Jirsa informoval o založení kroužku mladých včelařů při ZŠ s podporou JE Temelín.

Z jednání rady města

▪ Rada města souhlasí s poskytnutím dotace na Tenisové turnaje mladšího a staršího žactva.

▪ Rada města ukládá PMH zapůjčit Mateřskému centru vysoušeč vzduchu do herny pro děti v suterénu Sokolovny a ukládá MÚ hledat vhodnější prostory pro aktivity Mateřského centra.

▪ Dle schválených pravidel pro poskytnutí dotace města Hluboké nad Vltavou na podporu sportujících mládeže pro rok 2016 budou na základě Žádostí o dotaci rozděleny z rozpočtu města na rok 2016 prostředky ve výši 300 tis. Kč. Do řádného termínu 30. 6. 2016 bylo podáno 8 žádostí. Po kontrole náležitostí žádostí byl proveden propočet. Na 1 člena do 18 let tak připadá v roce 2016 částka 450 Kč.

Sportovní klub FC MARINER Bavorovice, počet členů 46

TJ Sokol, počet členů 228

Volnočasové aktivity Hopihop, o. s., počet členů 45

Jachetní oddíl Slavoj, počet členů 28

TJ Hluboká, počet členů 224

Golfový klub, počet členů 87

Koně Vondrov, počet členů 8

▪ Rada v diskuzi konstatovala, že na jednání o rozpočtu města na rok 2017 bude zváženo navýšení částky na podporu sportující mládeže. Stávající částka je konstantní několik let a počet mládeže a finanční nároky se neustále zvyšují.

▪ Město přistoupilo k realizaci projektu rozšíření skládky TKO Munice, coby hlavní městské skládky. V rámci tohoto procesu je nutno mimo jiné majetkoprávně vypořádat pozemky, na kterých se skládka nachází. MÚ proto zadal geodetické zaměření skládky, ze kterého vyplynulo, že se částečně nachází i na pozemcích jiných vlastníků než je město Hluboká. Město by nyní mělo zahájit jednání o případném výkupu těchto pozemků tak, aby došlo ke scelení vlastnictví k pozemkům, zastavěných skládkou TKO Munice.

▪ Rada města souhlasí s odmítnutím dotace ve výši 40 tis. z dotačního programu Úcta k předkům na projekt Hřbitovní zeď Purkarec a s přijetím dotace ve výši 100 tis. Kč z dotačního programu Kulturní památky na projekt Obnova hřbitovní zdi Purkarec. Dotace z obou programů nelze najednou čerpat, je tedy výhodné odmítnout nižší dotaci a přijmout vyšší. Tento postup byl odsouhlasen s JČK.

▪ Město souhlasí s přijetím dotace JČK ve výši 60 tis. Kč na projekt Vybavení infocentra Hluboká nad Vltavou informačním panelem a tvorbou webových stránek.

▪ Rada města souhlasí s přípravou žádosti o dotaci do výzvy IROP stanice IZS na projekt Zateplení hasičské zbrojnice v Hluboké nad Vltavou.

▪ Rada souhlasí se zachováním stávajícího dopravního řešení u parkoviště plovárny s tím, že pokládka podzemních sítí bude provedena s možností vybudování zastávkového zálivu v budoucnu s případným odstraněním či úpravou křovin podél chodníku.

▪ Na základě povodně z roku 2002 byla provedena protipovodňová opatření na levém břehu Vltavy s cílem chránit obydlené části města Hamr a Podskalí. Na volných výustích byly osazeny zpětné klapky, byla instalována mobilní stěna v Hamru, zvýšena hráz Vltavy v Hamru u přístavu, osazeny zpětné klapky na MVE, na Schwarzenberském kanále a mobilní hrazení v přístavu. Jedním z posledních nezajištěných bodů je čerpací stanice Trkač, sloužící pro zásobování zámeckého parku vodou. Při úrovni hladiny Q 20 by došlo k zaplavení prostoru za levobřežní hrází Vltavy. Na základě dohody s Národním památkovým ústavem byla zpracována studie, která navrhuje umístit na vnější straně stavby na výtokovém otvoru pohyblivé stavidlo.

▪ Na základě rozhodnutí rady města je zpracována projektová dokumentace na odbahnění čtyř rybníků v Municích. Po zaměření, rozboru bahna, technické prohlídce se současnými nájemci a geologickým průzkumem je navrženo odbahnění všech rybníků, zesílení a dotěsnění hrází, nové výpustní objekty a navržena úprava pozemků okolo rybníků tak, aby byly zachyceny povrchové vody.

▪ V souladu s jednáním rady města ze dne 6. 6. proběhne výměna parkovacích karet v období září až prosinec 2016. Platnost staré modré karty skončí 31. 12. 2016. Nové karty budou vydávány v souladu s předloženými Podmínkami pro vydávání parkovacích karet. Podmínky doplnila o poplatek za platební kartu pro vozidla podnikatelských subjektů ve výši 6 000 Kč ročně.

▪ Rada města bere na vědomí informaci PMH o záměru prodat popelářský vůz Scania P 13 a o přijatých cenových nabídkách. Vzhledem k minimálnímu využívání traktorového sklápěcího vleku navrhuje PMH také jeho odprodej.

▪ Na město se obrátil zástupce budoucího investora soukromé školky v lokalitě Holý vrch pod novou silnicí Karla Čapka. Pro potřeby vydání správních rozhodnutí potřebuje stavebník souhlas města s připojením pozemku na místní komunikaci.

▪ Věžní hodiny kostela v Hluboké nad Vltavou vykazují značnou poruchovost, kdy dochází k zastavení hodinového stroje při výpadku elektřiny. Hodinář, který zajišťuje opravy, pan Pavel Kappler, navrhl upravit mechanický stroj pořízením zařízení, které zajistí přesnost hodinového stroje a dorovnání času a automatický rozběh hodin s cenou 24,8 tis. Kč.

▪ Rada města souhlasí s nákupem samostatné sekačky PMH a zároveň ukládá MÚ prověřit možnosti, jak donutit majitele soukromých pozemků tyto pozemky udržovat, vytipovat na území města dlouhodobě neudržované pozemky, zjistit jejich majitele a obeslat je výzvou k pravidelné údržbě.

▪ Starosta města informoval radu o nástupu nového pana faráře v hlubocké farnosti. Rada města současně řešila žádost farní rady o finanční příspěvek na opravu stávajících varhan v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké. Rada uvolnila ze svých prostředků dotaci ve výši 80 tis. Kč. Jako vstřícný krok k působení nového faráře.

Poděkování

děkujeme hasičskému záchrannému sboru České Budějovice, sboru dobrovolných hasičů Hluboká nad Vltavou, zástupcům policie ČR Hluboká nad Vltavou za profesionální pomoc při likvidaci požáru našeho rodinného domu.

manželé Chrtovi

Maminky sobě a dětem

foto: Lucie Jozová

Malá miminkovská statistika: od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2015 se na Hluboké narodilo celkem 756 dětí: 374 chlapčků a 382 holčiček.

Pokud by to byli jedináčci, bylo by na Hluboké celkem 756 maminek, které se v průběhu těchto let ocitly na mateřské dovolené. Připusťme, že obvyklé číslo v rodině jsou dvě děti, takže pořad ještě je to skoro 400 maminek, které plní svůj krásný životní úkol: porodí, kojí, opečovávají a průběžně učí mrňouska všemu, co je potřeba, aby se z něj v budoucnu mohl stát samostatný človíček. Po 3 či 4 letech malý človíček nastoupí do školky. Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce – řekl Robert Fulghum. Ale já bych tu úvodní maminkovskou roli vůbec, ale vůbec nepodceňovala! Ba naopak. Nic není pro dítě důležitějšího než dobrá máma. A táta nablízku.

A co je také velmi důležité? Socializace dítěte, ale i maminek. Protože stejně jako za dob lovčů mamutů děti vyrůstaly ve velké rodinné tlupě, o to víc je to prospěšné dnes, když se my lidé od sebe pořád tak nějak více vzdalujeme všemi těmi vynálezy, které by nás naopak měly spojit: telefony, maily, facebookem... Na Facebooku

se sice můžete do někoho zamilovat, ale udělat si miminko virtuálně našťěstí opravdu zatím nejde.

Pohledem staré matky rozdělují mladé maminky na ty, které se dětem věnují, vymýšlejí pro ně náplň, povídají si, čtou, věnují se jim a zapojují je do života. A je krásné je přitom pozorovat. A pak na ty „maminky“, které mají kočárek podle nejnovější módy, s tucty vedlejších doplňků, vozí dítě jako plyšáka, kdekoli s ním sedí mlčky (nebo s pokyny: nemluv, sed, nezlob!) a s chytrým telefonem v ruce... Aby už velmi brzo zjistily, že se jejich dítě nějak opožďuje a ani neví, že auto dělá tútú a pejsek haf, haf. Protože mu to nikdo neřekl.

Maminky na Hluboké takové nejsou! A navíc, maminky na Hluboké mají už dlouhá léta společný klub – Mateřské centrum, kde se scházejí a tvoří tu správnou rodinnou tlupu maminek, vychovávající příští hlubocké občanky.

MATEŘSKÉ CENTRUM na Hluboké:

Zakladatelkou byla v roce 2007 **Lucie Volková**, od roku 2008 pokračovala **Iva Rausová**, kterou

vystřídala v září 2009 **Jana Divišová** a v letech 2011 – 2014 převzaly vedení maminky **Daniela Krčmová** s **Lucií Jozovou**. V roce 2015 převzaly „žezlo“ maminky **Helena Chourová** a **Hanka Machartová**. Pro MC je to již páté vedení v pořadí.

15. 1. 2009 se hlubocký klub maminek stal členem Sítě mateřských center a od 1. 2. 2011 mu byl udělen certifikát „Společnost přátelská rodině“.

Mateřské centrum je místem volného času pro rodiče s předškolními dětmi. Nabízí pravidelný program pro batolátka, předškolní děti i dospělé a další zajímavé akce během roku.

Každá z vedoucích vdechla klubu svůj osobitý ráz. Povedlo se jim vymyslet a zorganizovat řadu zajímavých a potřebných akcí, které se už staly téměř tradicí. Patří mezi ně burzy dětského a těhotenského oblečení a potřeb, Votoč Vohoz – Burza dospěláckého oblečení a obuvi, lampionový průvod, pálení čarodějnic, Férová snídaně, účast na adventním trhu, besedy na zajímavá témata, kurz první pomoci a v neposlední řadě také sběr věcí pro azylové domy.

ROZHOVOR

Hovořili jsme s Ing. Hankou Machartovou ze současného vedení MC, Mgr. Lucii Jozovou, která už opět nastoupila do práce a Toničkem Machartem (4 roky).

Kde se dnes maminky z mateřského centra scházejí?

Děkujeme hlubockému Sokolu, že nás přijal do svých řad. Díky tomu máme v Sokolovně malý prostor, kde se scházíme. Jsme za to rády a na valné hromadě Sokola jsme se pyšnily tím, že náš „oddíl“ přivádí „perspektivní“ nové cvičence. To právě my vychováváme novou generaci, *usmívá se Hanka Machartová, maminka dvou chlapečků, Toníka a Ládíka.*

Však také letos slaví Sokolovna 90. let od svého otevření. Bude den otevřených dveří, vystavené zakládací listiny a předvedou se cvičenci od nula do 99 let. My v mateřském centru začínáme právě od té nuly.

Jak mateřské centrum funguje?

Stane se, že přijdou maminky s představou, že jsme klub, kde jim někdo pohlídl děti a ony si odejdou zařídit své záležitosti. Tak to není. Jsme společenství, které si maminky samy tvoří společně s dětmi. *Maminky sobě a svým dětem,* tak bychom definovaly smysl mateřského centra. Tvoříme společný program, děláme to, co nás baví a zajímá.

Jsme spolu. A to je úžasné, protože na mateřské dovolené nesedíme samy doma. Nejen že socializujeme děti – a pro ně je to přínosné, dobře se naučí fungovat ve skupině. Hrají si spolu, dokážou neublížit nejmenším miminkům, která se batolí či polehávají mezi ostatními. Velká výhoda je i v tom, že se naše děti poznávají dřív než až ve třech, čtyřech letech, kdy nastupují do školky. Při nástupu do školky se znají, stres z kolektivu je menší.

Ale také my maminky navážeme nové vztahy, najdeme si kamarádky, se kterými si rozumíme, protože máme aktuálně podobné radosti i starosti. Holky, se kterými jsme se poznaly v mateřském centru, jsou prostě kamarádky pro další život. Pokračujeme společně s dětmi do školek, škol a pak dál. Velká pomoc pro mámy, které se na Hlubokou přistěhovaly, nikoho neznají – prostě takhle jednoduše vstoupí do společenských vztahů ve městě.

Zatímco ve školce, ve škole se s ostatními rodiči potkáváme spíš neosobně mezi dveřmi, někdy neznáme ani sousedy, co bydlí vedle nás, tady každá do naší skupiny vnese něco svého, osobního. Svoje dovednosti, může rozvinout svůj potenciál, ovlivní tím i další maminy. Čím víc jsme různé, tím je to lepší.

Jaké je mateřské centrum v průběhu roku?

Scházejme se od září do června, v průběhu léta podnikáme aktivity typu společná návštěva zoo a jiné výlety.

Stěžejní akce je pak podzimní burza dětského oblečení a hraček. V listopadu pořádáme lampionový průvod, loni na něj přišlo kolem 200 lidí. V prosinci účast na adventních trzích, kde máme tradiční stánek – ovšem s obavami doufáme, že budeme moci fungovat i nadále, pokud budou zavedeny registrační pokladny.

Po novém roce probíhá jarní burza, pak slavíme čarodějnice, uspořádáme Férovou snídani u zámku a v červnu dětský den. Votoč vohoz je akce s oblečením pro dospělé.

Třeba právě Čarodějnice jsou velmi oblíbená akce, pro děti soutěže a odměny, ale maminky si oblíbily hlavně přípravu této atrakce – a to je výroba čarodějnic. To se sejdeme u nějaké maminky doma a za všeobecného veselí vyrábíme masky, aby nám to co nejvíc slušelo!

Loňský rok přinesl další premiéru vymyšlenou maminkami: Slavnostní rozsvícení vánočního stromčeka, který dětem rozsvítil na začátku Adventu pan starosta. Jirka Prokeš, Hanka Hanušová zpívali koledy a my ostatní s nimi. I když maminky původně chtěly komorní až intimní atmosféru, náměstí bylo plné. Protože Vánoce a děti a vánoční stromček to je zkrátka Ježíšek, a proto nás bylo tolik, nechyběl ani čaj a punč od hlubockých hasičů.

Kolik maminek mateřské centrum navštěvuje?

Průměrný počet návštěvnic centra je tak 15 maminek, chodí opakovaně, platí roční příspěvek do Sokola. Pak přicházejí také maminky, které se k nám podívají jen občas, nepravidelně.

Jinak všední život mateřského centra je o schůzkách každý čtvrtek, v zimě i dvakrát do týdne, záleží na chuti konkrétních maminek, které jsou nyní v klubu. Užíváme společný čas s dětmi, malujeme si, hrajeme různé hry, cvičíme v sále, nebo si jen tak pospolu hrajeme s hračkami, uvnitř v Sokolovně nebo venku na trávě – máme tam sezení, klouzačku, pískoviště a můžeme se tam společně bavit.

Naše vybavení jako židličky, stoly a podobně natíráme, udržujeme, občas omlazujeme nějakým dalším kouskem. Hračky připutují od maminek, něco občas přibude z dětské burzy.

Burzy pořádáte velké a myslím, že je za tím dost práce.

Burza je aktivita, na kterou jsme pyšné, protože jsme přesvědčeny, že všem hlubockým maminkám hodně pomáhá. Nejenom těm, co chodí do mateřského centra. Maminky samy si přinesou oblečení a hračky označené a oceněné, my zajistíme prodej i výplatu peněz, to, co zbude, si zase odnesou, nebo zanechají na místě.

Pouze v případě, že dávají něco zdarma, hračky použijeme pro naše dětské centrum, aby se obměnilo, a oblečení věnujeme na charitu. Vozí se do Týna nad Vltavou do Azylového domu, nebo uloží do kontejnerů, které zřizuje Červený kříž. Takhle s dětmi darujeme třeba i plyšová zvířátka.

Co všechno jste se ještě naučily?

Olga Křiváčková dělala schůzky a výtvarné tvoření jenom pro maminky. Jeden čas jsme zase měly pro maminky kurzy angličtiny. Je to tak, že každá skupinka maminek přijde s něčím novým, aktuálním, novou myšlenkou. Osnovy klubu nejsou nijak rigidně vymezené. Jana Divišová šéfovala sama a měla organizaci špičkově promyšlenou. Měla spoustu programů pro děti i mámy, cvičení, angličtinu pro děti a podobně.

Vždycky někdo s něčím přijde, něco může prosadit, něco předat dál. Cizí jazyk, sportovní vyžití pro děti i pro mamky a podobně. Přednášky, pozveme odborníka, anebo neziskovku, která spolupracovala s firmami vyrábějící jídlo pro děti, prezentovala výrobky. Udělali jsme přednášku o první pomoci. Protože jednotlivá mateřská centra zastřešuje sdružení mateřských center a přicházejí i s různou nabídkou přednášek, občas něco využijeme.

Členství ve svazku mateřských center založily maminky už v počátcích založení centra na Hluboké. Jsme v databázi, za členství zastřešující organizace se neplatí, ale místní poplatky si řeší každé mateřské centrum podle svých podmínek.

Tatínkové na obvyklé schůzky mateřského centra nechodí?

Tatínkové chodí na velké společné akce, čarodějnice, lampionový průvod a tak podobně.

Smí do mateřského centra zvířátka?

Na akce venku a na výlety určitě ano, to není problém, ale většinou se maminky chtějí věnovat dětem a nekomplikovat si situaci.

Pravidla nejsou striktně zavedena, vždycky vyvstane situace podle toho, jaké maminky zrovna chodí. Dříve jsme měly pravidlo, že nejmladší děti v centru by měly být roční. Ale posunuly jsme věkovou hranici ve chvíli, kdy se maminkám začala rodit další miminka v pořadí. Starší je dvouleté a přijde miminko nové. Přece je nevyloučíme z klubu! Takže Majda Minců se účastní od prvního měsíce. Pak starší děti odejdou do školky a školy a maminky pokračují s menším dítětem. Je to logický vývoj.

Děti se na sebe naučí dávat pozor, aby si neublížily, je vidět vzájemnou opatrnost, koukají na sebe, nešlapou po sobě, velcí se zajímají o menší a menší zase o větší. Oblíbená je společná cesta na toaletu, vedle záchodové mísy máme i čtyři nočníky, takže tohle je pro děti také zajímavé téma, vzájemně se objevují a aspoň tady třeba dva malí bráškové zjistí, že existuje i varianta B. A holčičky zase naopak. Tato společná hygiena bývá veselá chvílka, včetně bitvy o nejzajímavější nočník.

ZAMYŠLENÍ

Lucie Jozová:

Za sebe, tedy maminku, která už mateřské centrum opustila, musím říct, že jsem moc ráda, že naše mateřské centrum existovalo, když jsem byla na mateřské, a existuje dál. Je skvělé,

že pokračuje, že už několikátá generace dětí a maminek má možnost se scházet a užívat si mateřskou dovolenou společně.

Je hezké se koukat na mámy, na kterých je vidět, že se snaží svým dětem předat to nejlepší. Protože další výhoda komunity je předávání mateřských vědomostí. Každá radíme podle svých zkušeností, některé mimino třeba něco nechce jíst, vymyslíme, jak na to, mamina zkouší, přijde s úspěchem, prima, zabralo to, máme radost všechny. Lepší než hledat rady na internetu. Myslím, že maminkovství je lepší sdílet osobně než virtuálně.

Matky odrostlejších dětí odcházejí zase do běžného života, do zaměstnání, nicméně na některé akce se maminky vrací. Na Férovou snídani, výlet a podobně, nic nebrání tomu, abyste se občas vrátily i s dětmi pubertě...

Je to základna pro přátelské rodinné vztahy, nejen pro rodiče, ale i pro děti, do školky už odcházejí jako nejlepší kamarádky a kamarádi. Znájí se a nemají strach.

Hana Machartová:

Právě se také ukazuje, že to není jen o maminkách. Ráda bych poděkovala maminkám, ale také tatínkům, že v rámci rekonstrukce naší klubovny pomáhali podle svých možností skoro dva měsíce. Musíme je velmi pochválit, protože vybourání a různé další práce zvládli šikovní tatínkové, kteří se tu vystřídali, jen ty odborné práce jsme svěřily zedníkovi.

Ty úplně první úpravy tady před pár lety organizovala Jana Divišová, stejně jako vybavení nábytkem.

My bohužel letos v zimě zjistili nevýhody obložení zdi. Pod deskami to vlhlo, museli jsme používat vysoušeč, takže jsme přikročili k radikálnímu řešení, obložení odstranili, udělaly se nové omítky, vymalovalo, položilo nové lino. V současné době velmi usilujeme o to, abychom vysoušeč mohli pořídit natrvalo, kvůli celkovému ozdravení prostoru, ve kterém se pohybují malé děti. Pevně doufáme, že se nám to za pomoci města podaří.

Práce jsme si provedli víceméně sami, izolovali jsme podlahu, aby děti měly u země více tepla, zrovna já jsem se naučila položit lišty, přibýly kresby na zdi, máme novou klouzačku, látkové závěsy došívá jedna maminka... budou už brzy, teď má na chvíli omluvenku, protože čerstvě porodila další dítě.

Tatínkové si vyzkoušeli několik řemesel, po sejmutí obložení místnosti jsme zjistili, že pod povrchem jsou ještě zdi otlučené na cihlu po povodni. Takže se při těchto pracích tatínci hodně poznali, a i když se jinak moc nepotkávají, teď se víc seznámili a od těch dob spolu někteří občas zajdou na pivo.

A nechci to zakřiknout, ale jeden akční tatínek se nám tady tak trochu odborně projevil a vypadá to, že v sokolovně přibude lezecká stěna a vznikne lezecký oddíl pro děti pod jeho vedením. Což je úžasná zpráva.

TONÍČEK

Toníček Machart se choval při rozhovoru jako malý gentleman, mazlil se s mamkou a baštil oběd a občas se vložil do našeho rozhovoru nějakým zajímavým dotazem:

Mami, a vrtulník je kluk?

Toníček má na sobě kapitánské tričko s lodí, však se toto povolání Machartovic rodem táhne už více generacemi.

Toníčku, tvůj táta je kapitán?

Jo.

A ty jsi plavčík, vid?

Jo.

A umíš plavat?

Ne! Mám vestu.

Toníku, ty už chodíš do školky, a s malými dětmi do sokolovny teď chodí tvůj bráška Ládík. Měl jsi tam tenkrát fajn kamarády?

Jo.

A nějakou kamarádku?

Ne.

My tehdy neměli moc na výběr, *směje se maminka Hanka*, my byli taková chlapecká skupina miminek. Teď už je to trochu víc pomíchané.

Ukazuje se ale, že malý Toníček nemluví jenom stručně.

Ve chvíli, kdy se povídalo o vánočním stromku, si vzpomněl na to, jak byl strom veliký, i na hasiče v uniformě.

A protože sedíme na hlubockém náměstí, zahledí se vysoko na nebe, kde krouží a na střechu kostela posedávají čápi.

Teto, koukej, čápi!

Jé, jsou krásní, Toníčku, vid? To je maminka a tatínek a jejich tři děti. Myslíš, že mají chlapečky nebo holčičky?

Chlapečky, je přesvědčený Toník.

Takže, pokud čápi nad Hlubokou budou stále pilně kroužit, myslím, že o budoucnost Mateřského centra si nemusíme dělat obavy.

INFORMACE:

počínaje zářím se scházíme každý čtvrtek od 9:30 v klubovně Mateřského centra v Sokolovně. Kontakty: Ing. Hanka Machartová 776 702 448, Ing. Jana Minců 731 419 884. Maminky, které by se k nám chtěly přidat, se můžou podívat na www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz nebo www.facebook.com/mchlubokanadvltavou, dopředu zavolat, případně se ozvat na email mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz.

Mateřská centra

■ *Co jsou mateřská centra?*

Mateřské centrum nabízí bezpečné zázemí dětem, matkám, otcům, rodičům i prarodičům ke sdílení, vzájemné podpoře a spolupráci. Mateřská centra provozují neziskové organizace. Nezáleží na šíři programů a služeb, velikosti ani na názvu

centra, ale na dodržování know-how MC, jehož nositelkou je Sít MC a členská centra zaštiťuje garancí, která je pro ně zavazující.

■ *Základním posláním mateřských center je primární prevence patologických jevů v rodině ve společnosti:* nabízejí veřejný a bezpečný prostor pro rodinu, umožňují prevenci sociálního vyloučení, podporují vícegenerační soužití. Sociální práce mateřských center spočívá na principu svépomocných skupin a na vzájemném naslouchání, vzájemném poradenství, vzájemném učení a učení se, na vzájemné svépomoci. Společenství v mateřských centrech motivuje k aktivní účasti na životě komunity.

■ *Sít mateřských center propojuje jednotlivá centra a organizace – státní i nestátní doma i v zahraničí.*

■ *prosazuje a posiluje občanský život komunity, hodnoty rodiny a mezigeneračních vztahů, mateřskou a otcovskou roli v rodině a společnosti, právní ochranu rodiny, rovné příležitosti pro všechny, zdravý život ve zdravém prostředí, roli MC v systému předškolní péče*

■ *podporuje začínající i zavedená mateřská centra, spolupráci v jednotlivých krajích*

■ *mapuje aktivity svých členů, názorovou škálu, zpětnou vazbu, trendy v péči o rodiny včetně zahraničních, příležitosti pro své členy a pro rodiny obecně možnosti, jak nápady snadno sdílet*

■ *vyhledává a šíří příklady dobré praxe: v mateřských centrech – služby pro rodinu, v organizacích – podpora rodiny, ve firmách – péče o zaměstnance, podpora zaměstnanosti žen*

■ *inspireje - k rozvoji a šíření nových dobrých nápadů k obnově a zachovávání tradic*

Historie vzniku sítě MC se u nás datuje rokem 2006 – kdy se v Brně konala konference „Být normální je handicap?“ – celorepublikové setkání MC v Brně. Vznikly krajské struktury sítě MC a zvoleny krajské koordinátorky ve všech krajích ČR. Už v roce 2006 síť mateřských center sdružila 188 mateřských skupin, dnes je jich kolem 300.

Mediační kampaň Síť mateřských center v roce letošním je zaměřena na zvýšení povědomí přínosu mateřských center pro rodinu, komunitu i celou společnost. A navíc pomáhá bořit mýty o pasivitě žen na mateřské či rodinné dovolené. KAMPAŇ 2016 – „(NE)ZAJÍMAVÉ MATKY Z MATEŘSKÝCH CENTER“ je postavena na silných příbězích šesti žen, kterým mateřské centrum změnilo život.

V nabídce pražské centrály jsou různé kurzy o výchově výtvarné, psychologické, lékařské, vše spojené s problematikou nejmladšího dětského věku. Ale také třeba kurzy „Příprava ke zkoušce profesní kvalifikace chůva pro děti do zahájení povinné školní docházky“ – pro ženy, které se péčí o děti chtějí věnovat profesionálně a netroufají si jít ke zkoušce bez přípravy, nebo zakládají dětskou skupinu a potřebují pro svůj personál získat odbornou kvalifikaci.

Případ první:

Poděkování strážníkovi městské policie

Vážený pane starosto,
je mi jasné, že na nevyžádanou korespondenci logicky nemáte kdy, dovolím si přesto požádat o několik minut vašeho času. Jde mi o jednoduché poděkování za práci Městské policie na Hluboké.

21. července jsem se na cyklovýletě s rodinou ocitl plavmo přes řídítka na zemi a situace si vyžádala nejen asistenci ambulance, ale díkybohu i Městské policie z Hluboké. Vše se odehrálo mezi Hlubokou a Purkarcem a příjezd IZS byl z tohoto důvodu poněkud komplikovaný, stejně jako domluva s medikem na místě – možná to znáte, máte-li s sebou rodinu a děti, nemůžete jen tak vše opustit a sednout si do sanitky.

To je vlastně důvod, proč vám píšu. Na místě byl totiž váš městský policista **pan Pavel Brožek**, který de facto vše na místě operativně vyřešil. Nejen, že byl „mediátorem“ mé diskuse s medikem, ale nabídl i flexibilní pomoc při odvozu mé osoby k autu včetně umožnění vjezdu na cyklostezku pro kola zpět (auto s nosičem jsem měl totiž v Purkarcu), což vyřešilo celý problém s nezletilými dětmi a následnou logistikou. Musím říci, že ochota, vstřícnost a samozřejmost všech kroků, provedených panem Brožkem se dnes jen tak nevidí.

Při mém cykloletu jsem si bohužel zlomil ruku tak nešťastně, že jsem byl fyzicky neschopen napsat tohle poděkování – činím tak tedy až dnes po sundání sádry. Pevně věřím, že se tyto poněkud strohé díky dostanou i k panu Brožkovi a chtěl bych vás troufale požádat, aby se dostaly i k jeho

nadřízenému veliteli (tedy pokud nejste velitelem přímo vy, což bohužel nevím). Domnívám se, že nebudu přehánět, když prohlásím, že v osobě pana Brožka máte skvělého pracovníka. A nenechte se, prosím, mýlit pozitivitou mého dopisu – k práci městské policie u nás na pražské „šestce“ mám mnoho výhrad – chci jen naznačit, že pan Brožek je podle mne mužem na svém místě (a to jinak pochvalami opravdu šetřím).

Děkuji za váš čas, a pokud jste dočetl až sem, budu mít radost.

S pozdravem a ať vám to na Hluboké i dál dobře funguje.

Milan Luzum, Praha 6

Případ druhý:

Kající hřišnice

Dobrý den přejí!

Ráda bych poděkovala za velice lidský a vstřícný přístup při řešení mého přestupku vaším strážníkem MěP (kolem poledne 28. 7. 2016). Omlouvám se za svůj přestupek a vynasnažím se, aby se již neopakoval! Vaší práce si velice vážím, moc dobře vím, jak těžká profese to je. Ještě jednou děkuji,

Ida Novotná

*Jak se nám podařilo zjistit, v tomto případě pro změnu zasahoval strážník **Michal Saitz**.*

Lidé obecně na strážníky městské policie reagují leckdy negativně. V Hluboké nad Vltavou to našťestí neplatí! Provinilec se dokonce dokáže písemně omluvit.

Na Hluboké se vyskytly otrávené návnady

Nedávno se na Hluboké vyskytly otrávené návnady na Masarykově ulici. Bohužel to odnesl jeden malý pejsek. Sice přežil, ale ochrnl na přední tlapy. Majitelům pejska a pejskovi samotnému přeji, aby vše zvládli.

V poslední době přibývá případů, kdy za otravou psa stojí člověk. Bohužel, veterináři se stále více setkávají s případy, kdy pes sežral nějakou úmyslně nastraženou otrávenou návnadu.

Je fakt, že za většinu těchto případů otravy psa může nedbalost nebo neopatrnost majitele. Doma se to dá snadno eliminovat tak, že odstraníme z dosahu našich pejsků všechny nebezpečné látky.

Ale co dělat s úmyslně nastraženými návnadami na ulicích, v parcích, v místech, kde se vyskytuje větší pohyb pejsků?

Chápu, že ne každému se líbí, že má denně nadílku před vraty, dveřmi, před vchodem. Mně osobně se to také nelíbí. Také se stane, že mám před vraty psi „poklad“. A co s tím? Půjdu a budu pohazovat otrávené návnady? NE, NEBUDU. A proč?

Za prvé mám svoje psi obludy. Mezi hlubockými pejskaři mám spoustu přátel, jak dvounohých, tak čtyřnohých. Myslím, že se to dá řešit jinak. Hlídejte si své pejsky, uklízejte po nich, nenechte je obtěžovat ostatní. Buďte ohleduplní vůči nepejskařům. Zamezíme tím nelibosti těch, kteří pejsky nemají.

Za druhé otrávené návnady nepředstavují riziko jen pro pejsky, ale i pro malé děti, které jsou schopné všechno sebrat. Když to nestrčí rovnou do pusy, tak stačí, když si později dají prstíky do úst. A malér je na světě.

Za třetí si uvědomte, že kolikrát je pro někoho čtyřnohý přítel to jediné, co člověk má. Tím, že se pejsek přiotráví, může i majitel zažít těžké psychické trauma.

foto: Archiv paní Rysové

Psy mám už dost let. Během té doby se na Hluboké vyskytly poházené otrávené návnady několikrát, hlavně na hlubocké hlavní třídě (Masarykově ulici), na travnaté ploše okolo kostela i v zámeckém parku.

Samozřejmě, že se bojím o své obří mazlíky, své obludky, své příšerky. Víím, že jsou nenažraní, všeteční, vtíraví, vlezou do každého roští, občas proženou zajíce..., ale neublíží. Pro mě je řešení, a to v nošení náhubku. Sice vlkodav s košíkem na tlamě vypadá ještě hrůzostrašněji než bez něho, ale pokud jim to zachrání život, tak náhubky prostě nosit budou. Je pro mě nepředstavitelné, kdybych takto přišla o svou psí rodinu.

Je těžké si představit, že někdo tak zlý žije mezi námi.

Irena Rysová

Dopis redakci:

Vážení, dávám zlepšovák: když vypustíte s Hlubockého zpravodaje stranu „Co se děje na Hluboké“, můžete ji nahradit jinou zajímavější zprávou. Sdělení „nabídek na Hluboké“ totiž nepřečtu, jediné snad s vypůjčeným mikroskopem! Ať se vám daří!

Franta Kvapil

Odkalování vodovodního řadu

Jihočeský vodárenský svaz (JVS) bude v září v rámci údržby odkalovat hlavní vodovodní řad ve směru vodojem Včelná, České Budějovice, Hluboká nad Vltavou a čerpací stanice Zliv o celkové délce 25 kilometrů. Práce jsou naplánovány do tří jednodenních etap.

Hluboké nad Vltavou a její osad se týká termín úterý 13. září. Tehdy bude odkalen poslední třetí úsek vodovodního řadu o délce 14 kilometrů, která přivádí vodu z Budějovic přes Bavorovice a Hlubokou do čerpací stanice Zliv.

O náhradní zásobování obyvatel pitnou vodou se postará společnost ČEVAK, a. s., která je provozovatelem vodohospodářského majetku města. Dodávky pitné vody zajistí na většině míst její zaměstnanci

prostřednictvím mobilních tlakových stanic. Zásobení Purkarce bude zajištěno z vodojemu. V Bavorovicích, v Municích u společnosti Montera a Panské zahradě a u Sportcentra v Hluboké nad Vltavou budou přistaveny cisterny.

Snahou je, aby byl dopad na spotřebitele minimální. Dodávka vody bude obnovena bezprostředně po skončení odkalování. Na některých předávacích místech pak může být voda dočasně zakalená. Tu doporučujeme nekonzumovat a nechat odtéct, dokud nepoteče z kohoutku čirá.

Pokud by přece jen došlo k jejímu požití, není nutné se ničeho obávat. Voda je zdravotně nezávadná a je pod stálou dezinfekcí. **Pokud by zákal vody přetrvával, žádáme zákazníky, aby se obrátili na bezplatnou linku společnosti ČEVAK, a. s. 800 120 112.**

Hlubocký knižní bazar – dobročinná akce projektu Pro radost

Po loňském velmi úspěšném pokusu budeme opět pořádat v rámci Slavností vína 17. Září 2016 Hlubocký knižní bazar. Vše zůstává při starém. Principem je shromáždit knížky od sousedů Hlubočáků, a ty potom prodat za dobrovolné ceny (doporučujeme 50 Kč) návštěvníkům Slavností vína. Utržené peníze předáme Pro radost dětem z Dětského domova Boršov nad Vltavou. V loňském roce jsme od Vás získali opravdu úctyhodné množství

knížek a výtěžek prodeje byl krásných 12.000 Kč. Děti si potom udělaly radost návštěvou multikina, společným výletem a pořízením výtvarných pomůcek.

Pro to všechno Vás chceme požádat o podporu druhého ročníku. Přispět Pro radost můžete darováním knížky (pro zpestření vložte do knížky lístek se vzkazem novému majiteli a jménem) nebo návštěvou našeho stánku a nákupem. Knižky můžete přinášet do Infocentra až do 16. 9. 2016. Stánek Hlubockého knižního bazaru najdete na náměstí před restaurací Solidní šance. Naším prvním dárce se stal stejně jako v minulém roce náš starosta Tomáš Jirsa a hanka s Davidem Štastných. Tak se připojte... Těšíme se na milá setkání...

Simona a Ivan Nestávalovi (724 583 388)

Setkání rodáků a přátel Kostelce

V sobotu 13. srpna 2016 přivítal starosta města Hluboká nad Vltavou Ing. Tomáš Jirsa rodáky a přátele obce Kostelec, aby společně zavzpomínali a oslavili tuto významnou příležitost společného setkání. „Sešlo se nás tady nad očekávání opravdu hodně, těší nás to,“ uvedla jedna s organizátorek akce, předsedkyně osadního výboru pí. Olga Čermínová. Členové osadního výboru a Sboru dobrovolných hasičů připravili pro své sousedy výstavu dobových předmětů a fotografií v prostorách bývalé školy a odpoledne bohatý kulturní program pro děti i dospělé a nechyběla ani pouťová zábava. Akce proběhla v rámci projektu Oranžový rok 2016 za finanční podpory JE Temelín ze Skupiny ČEZ, které tímto velice děkujeme.

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ

PARTNER PROJEKTU ORANŽOVÝ ROK

Oslavy 140. výročí založení SDH Hluboká nad Vltavou

V sobotu 23. července 2016 proběhly v Hluboké nad Vltavou oslavy významného výročí místního sboru dobrovolných hasičů. Na valné hromadě v hotelu Parkhotel se sešli zástupci spřátelených hasičských sborů, četla se vyčerpávající zpráva o 140 letech činnosti sboru a za přítomnosti starosty města Ing. Tomáše Jirsy a čestného člena sboru RNDr. Jana Zahradníka se oceňovali členové za jejich záslužnou práci. Odpoledne prošel městem průvod vedený mažoretkami a orchestrem z Temelína a na náměstí byl připraven bohatý program, mimo jiné s ukázkami činnosti Jihočeské záchranné brigády kynologů a vyprošťování osoby z vraku automobilu hasičskou a zdravotní záchrannou službou. Večer pokračovala zábava v pivním stanu na centrálním parkovišti za poslechu živé hudby. Akce se zúčastnili také zástupci hasičského sboru z našeho partnerského města Neustadt an der Aisch.

Tomáš Jára potěšil svými obrazy Bavorov

Vernisáž výstavy v Panském domě zahájila uprostřed srpna městský program v Bavorově, kdy se zde slaví tradiční pouť k počtě Panny Marie. Své obrazy tady vystavil mladý handicapovaný malíř Tomáš Jára z Hluboké nad Vltavou. Rodové kořeny jeho příbuzenstva totiž sahají až do Bavorova. Není divu, že jeho příznivci zcela zaplnili výstavní prostory. Autorovy obrazy si přichází získaly svými náměty i veselými a hřejivými barvami.

A nejen to, pochvaly se dočkal i z kruhu odborníků. Ing. Jiří Hrabánek, který úzce spolupracuje s Klubem vodňanských výtvarníků, ocenil jeho práce velmi příznivou charakteristikou: Tak zvané naivní umění nabývá v podání Tomáše Járy vzhledem k jeho postižení zvláštního významu. Přestává být naivní, je hluboké a přesto čitelné, je veselé a přesto nás nutí k zamyšlení...

Tomášovi blahopřejeme k úspěchu a těšíme se zase někdy na jeho výstavu „u nás doma“.

Výstavu obrazů si návštěvníci mohou v Bavorově prohlédnout do konce září, a pokud už byste se vydali na výlet do Bavorova, třeba by vás v Panském domě potěšila i nově nainstalovaná expozice „pokladů z půdy“ – retro přístrojů a předmětů z domácností.

■ vernisáž se konala v pátek 12. srpna 2016 v 17 hodin v prostorách Panského domu
obrazy zapůjčil Domov sv. Anežky z Týna nad Vltavou
výstava potrvá 30. září 2016

Tomáš Járu podporuje v malování celá rodina

Nejvěrnější návštěvník plovárny

Správce hlubockého koupaliště p. Roman Rákosník si váží svých návštěvníků. „Paní Helena Žípková letos pokořila tisící vstup na naši plovárnu, a proto jsem jí připravil překvapení v podobě „soukromé“ lavičky“, uvedl pan Rákosník. „Paní Žípková je nejvěrnější návštěvnící a přísluší jí poděkování.“

Tříbarevná lavička nese hrdý název: Reservé pro nejvěrnější návštěvníci Helču.

NOVÁ RUBRIKA: Retro foto

Vážení a milí Hlubočáci!

Je po prázdninách a musím přiznat, že jsem se zase nostalgicky ubezpečila v tom, jak je u nás krásně. V Česku, Rakousku, Maďarsku a tak kolem dokola, zkrátka v Evropě. Vždycky se také přesvědčím o tom, že je hezky tam, kde lidi nejsou líní. Kde slušně pracují, zkrášlují své okolí, jsou přátelští a veselí a myslí to dobře nejen sami se sebou, ale i s ostatními. To znamená, že neošidí zmrzlinu, kterou prodávají turistům, v hospodě vám nabídnou speciality podle osvědčených receptů a stejné jídlo, jaké podají hostům, jedí také sami.

A také mají rádi své tradice, ať už rodinné či národní, a dovedou být velmi hrdí na svou minulost, pokud byla dobrá a dokládala, že stejně tak jako my se snažili i ti před námi.

A TAK VÁS POPROSÍM:

Díky panu MUDr. Černému a jeho sběratelské dokumentární a pamětnické vášni, se můžete pokochat zažloutlými fotografiemi z dob minulých. Prosím, přidejte také Vaše vzpomínky. POŠLETE, napište, ukažte, zavolejte do redakce

Hlubockého zpravodaje, pokud také máte zajímavá foto z Hluboké častí minulých. A abychom nebyli nevšímaví i ke kráse dneška, budeme vděční i za foto aktuální: například foto vašich krásných zahrádek nebo míst, která máte na Hluboké rádi.

Kochejme se společně! Děkujeme!

Pamětnické foto:

Citaci ze seminární práce o hlubockém kostele vyhledala hlubocká paní knihovnice Marie Krejcarová, a k dnešnímu snímku přidává vysvětlení:

V měsíci červnu 1917 byly odebrány z kostelní věže dva zvony. Věž měla původně tři. Největší a nejstarší nesl jméno Josef, byl pořízen roku 1725, vážil 840 kg, menší zvon Donát z roku 1729 o váze 335 kg byl ulit v Českých Budějovicích a nejmenší Jan Nepomuk, pocházející z roku 1815, vážil 225 kg. Válku nepřežily zvony nazývané Donát a Jan Nepomuk. Naposledy zahlolily Hlubockým 26. srpna 1916 ve čtvrt na pět odpoledne, načež byly sňaty a rekvírovány pro vojenské účely.

Foto z archivu MUDr. Věnceslava Černého

GOLF CLUB
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Golf
Resort
Hluboká

Zámecký Golf Cup

Golfový klub Hluboká nad Vltavou si Vás dovoluje pozvat na neopakovatelný golfový turnaj Zámecký Golf Cup k příležitosti 700. výročí narození Karla IV., který se koná o státním svátku ve středu 28.09.2016. Vyhlášení turnaje a závěrečná party proběhne na zámku Hluboká.

DIVADLO
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Píkl

PROGRAM:

- 8:30 - 9:30 Akreditace hráčů, snídaně
- 10:00 Slavnostní zahájení turnaje
- 10:30 Start golfového turnaje
- 18:30 Slavnostní vyhlášení turnaje, bohatý raut v prostorách zámku Hluboká
- 19:00 Představení Noc na Karlštejně

STARTOVNÉ: 990 Kč
GREEN FEE: 690 Kč

Celý turnaj se ponese v duchu doby Karla IV. Vyhlášení a večerní zámecký raut proběhne v prostorách Alšovy jihočeské galerie na zámku Hluboká, kde se bude konat také představení Noc na Karlštejně v režii Divadla Píkl.

TOP 10
TOP 10
2015
GolfDigest
2015
GolfDigest

Čeká na Vás rozmanitý doprovodný program a bohatá tombola o hodnotné ceny.

Jaké bylo léto s CVČ Poškolák?

Napínavé, provoněné cukrovím a jehličím, nezkrotné a výjimečné, vesmírné, pohádkové, i se stupni vítězů, a to vše v doprovodu celkem 211 dětí. Čtyři běhy byly hlubocké a dva tábory se již podruhé konaly na zámku u Jaderné elektrárny Temelín.

Jsme rádi, že i letos jsme měli tu čest zpestřit prázdniny dětem nezapomenutelnými zážitky a pestrým programem. Poděkování patří nejen všem vedoucím a instruktorům, ale také výborné kuchyni Snack restaurant, provozovateli hlubockého vláčku Mírovi Dvořákovi, panu Rákosníkovi a personálu letní plovárny, AJG, ZOO Hluboká a všem dalším, kteří měli s námi velkou trpělivost při častém přepadení velkým množstvím „malých divochů“.

A teď zpozorněte! Do nového školního roku 2016 / 2017 Poškolák otevřel dveře i novým zájmovým kroužkům. Na chuť si například přijdou ti, kteří rádi mlsají med, umějí se ohnat pálkou, rádi sportují, chtějí být hercem či herečkou, jsou velmi zvědaví anebo... víte co? Nechte se překvapit!!! **Připravujeme pro Vás nabídku 35 zájmových kroužků pro děti všech věkových kategorií.**

A výhody, které Vás u nás čekají, pokud máte dítě školou povinná a ještě nás neznáte?

Zájmové kroužky sestavujeme v návaznosti na rozvrhy jednotlivých ročníků. Vaši ratolest si vyzvedne náš lektor na hodinu zájmového kroužku buď ihned po vyučování od pí. učitelky či později z družiny, a po ukončení navrací zpět do družiny, předává rodičům či pošle po dohodě samotné domů. Rodičům odpadá leckdy únavný maraton a dětem náročné přesuny.

Snažíme se o co největší kvalitu, úsporu času a pohodu pro zaměstnané rodiče a jejich děti.

Více se dozvíte o rozvrhu zájmových kroužků na našich webových stránkách: www.cvcposkolak.webnode.cz

Za Cvč Poškolák Valerie Chromá

Syslové

Téměř šedesát syslů bylo přivezeno ze Slovenska do záchranné stanice Rozovy u Temelína.

V budoucnu by měli být spolu se svými potomky vypuštěni do volné přírody na předem vytipovaná vhodná místa. Projekt je součástí záchranného programu pro sysla, který koordinuje Agentura ochrany přírody a krajiny ČR.

„Přivezeno bylo celkem 57 zvířat a byla vypuštěna do předvrtaných nor v našem novém odchovném zařízení, připomínajícím velkou voliéru,“ upřesňuje Markéta Jariabková ze Zoo Hluboká nad Vltavou. Právě Jihočeská zoologická zahrada je vlastníkem záchranné stanice v Rozovech.

„V České republice máme v tuto chvíli již čtyři odchovy, ze kterých plánujeme sysly postupně vypouštět do přírody. Již několik let funguje polopřirozený odchov v Zoo Praha a v loňském roce byly založeny také v Zoo Brno a v Záchranné stanici pro handicapované živočichy ve Vlašimi. Pokud se zde bude syslům dařit, bude snad možné v následujících dvou letech začít s jejich vypouštěním do přírody,“ vysvětluje Jitka Větrovcová z Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, koordinátorka záchranného programu.

Sysel obecný ukazuje, jak může být osud živočišného druhu vrtkavý. V padesátých letech jich bylo tolik, že byl označován za zemědělského škůdce.

Nyní je kriticky ohroženým druhem, který přežívá v ČR na posledních cca 35 lokalitách. Celkový počet syslů v ČR se aktuálně odhaduje na cca 4300-5000 jedinců.

„Chceme, aby sysel z naší krajiny nezmizel úplně. Včera jsme proto začali také s posilováním syslí populace v Karlových Varech. Kolonie na tamním golfovém hřišti čítala ještě v roce 2012 zhruba 200 jedinců, v posledních letech ale zaznamenává především kvůli nepříznivému počasí prudký pokles a aktuálně zde žije pouze cca 5 – 10 zvířat. Záchraně syslů je nakloněn i vlastník pozemků – Golf Resort Karlovy Vary, a. s., který proto podepsal s AOPK ČR smlouvu o vzájemné spolupráci. Na lokalitu bylo vypuštěno 12 syslů pocházejících z expozičního chovu Zoo Hluboká, mělo by následovat dalších 8,“ přibližuje aktivity záchranného programu Jitka Větrovcová.

Více o projektu Založení nových chovů sysla obecného najdete na našich [www stránkách](http://www.strankach.cz).

Přijďte se podívat na některé nově upravené expozice, na to jak rostou mláďata losů evropských, labutě malé, na právě narozenou oslici Jitku a na prvního dudka chocholatého, jehož odchov se podařil v naší zoo.

Bratři Hamiltonové na Ohradě

Osobnost barokního malíře Johanna Georga Hamiltona (1672 - 1737) je neodmyslitelně spojena s historií loveckého zámku Ohrada. Ve druhém desetiletí 18. století Hamilton namaloval pro knížete Adama Františka ze Schwarzenbergu deset obřích pláten s loveckou tematikou, která pak více než 200 let zdobila hlavní sál ohradského zámku. Kníže pro Hamiltona pořádal lovecké štvance, aby jeho obrazy mohly být co nejvěrnější. Ústřednímu prostoru ohradského zámku se na malířovu počest též říkalo Hamiltonův sál. Obrazy z ohradského zámku se od 30. let 20. století nacházejí v Rakousku.

Chystaná výstava, kterou NZM Ohrada pořádá ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, představí díla J. G. Hamiltona a jeho bratra Filipa Ferdinanda (1664 – 1750) ze sbírek českých zámků (např. Hluboká nad Vltavou, Třeboň, Slatiňany).

Kurátorkou výstavy je PhDr. Ludmila Ouredová Hronková z Územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích, autorka monografie o J. G. Hamiltonovi.

Mgr. Martin Slaba

Příroda v ilustraci

Již několik let se pravidelně v druhé polovině léta koná v loveckém zámku Ohrada výstava z cyklu „Příroda v ilustraci“. Návštěvníkům jsou zde postupně představováni naši přední současní ilustrátoři knih o přírodě. Na letošní rok jsme připravili výstavu z tvorby Jana Kobyláka.

Ilustrátor, amatérský entomolog, speleolog a cestovatel Jan Kobylák se narodil roku 1949 v Kolíně, od svých pěti let žije v Praze. Specializuje se na malování brouků a jiného hmyzu technikou olejomalby a dosáhl v tomto oboru skutečného mistrovství. Ilustroval řadu odborných článků a knih u nás i v zahraničí – ve Francii, Německu, Itálii či Kanadě.

Kromě obrazů a kreseb je na výstavě ukázka z autorovy entomologické sbírky – afričtí zlatohlávcí, tesaříci a krasci neuvěřitelných barev a tvarů.

Zájemce o historii Hluboké a zámku Ohrada asi zaujme párek krasců rodu *Sternocera*, poddruhu, který mezi jinými přivezl z Afriky cestovatel Bedřich Machulka pro Národní muzeum a známý český entomolog Jan Obenberger ho pojmenoval na jeho počest *Sternocera castanea machulkai* (dnes je toto jméno hodnoceno jen jako synonymum).

Zahájení výstavy proběhlo tentokrát bez vernisáže, zájemci ale o osobní setkání s autorem nepřijdou. 14. září se bude konat na Hluboké přednáška Jana Kobyláka o jeho cestování po Francouzské Guyaně.

Všechny na tuto přednášku zveme, stejně jako na výstavu, která potrvá do konce října 2016.

Miroslav Čeněk

Jan Kobylák

výstava obrazů z cyklu „Příroda v ilustraci“

J. Kobylák 2003

Národní
zemědělské
muzeum
nzm
Ohrada

NZM Ohrada

23. července – 31. října 2016

Lovecký zámek Ohrada

Hluboká nad Vltavou

**ANDRÉ BRETON, PAUL ELUARD A SUZZANE MUZARDOVÁ, 31 KOLÁŽÍ
PAŘÍŽTÍ SURREALISTÉ A ČESKÝ SURREALISMUS V DOKUMENTECH
1.7. – 2.10. 2016
české budějovice | wortnerův dům**

Anglický koncert

V září loňského roku zazněl v hlubockém kostele krásný koncert – dámy pěveckého sboru Záviš a jejich hosté z anglického Devonu – smíšený pěvecký sbor Sheldon Singers. Jistě si milovníci hudby a příznivci Záviše vzpomenu. Zrovna tak vzpomínají angličtí pěvci – na Hlubokou a především na členky Záviše, jak jejich společnost přívětivě přijaly. Už na cestě domů do Devonu začali přemýšlet o další návštěvě jižních Čech.

Už jsou skoro tady – tedy budou k vidění a poslechu ve středu 7. **září 2016 ve 14.00 hodin** v objektu loveckého zámku Ohrada. Krása krajiny podobné té jejich – anglické, dotvořené stylem architektury hlubockého zámku, parku s nejbližším okolím a také kultura života, jak ji dnes vytvářejí současníci. Přijedou někteří pěvci sboru Sheldon Singers, hráči na dřevěné dechové nástroje devonského souboru Woodbury Wind Orchestra.

Přijďte si je poslechnout. To bude něco pro uši a pro duši. Vezměte to procházkou po hrázi Munického rybníka, pro oči a pro kondici. Navíc může přibýt ještě dojem z výstavy historických obrazů s loveckou tematikou. Nebo už jste viděli díla bratrů Hamiltonových?

Patronem návštěvy devonského souboru Woodbury Wind Orchestra je Historický spolek Schwarzenberg.

Ema Majerová

Nejprve o fotbale a příště o hokeji

Sport zaujímal v dětství mém a mých vrstevníků důležitou roli. Nechci rovnou říci, že tu nejdůležitější, ale jednu z hlavních jistě. Nabídka aktivit pro náš volný čas byla proti dnešku nepoměrně chudší. Existovaly sice všelijaké kroužky, a to často velmi kvalitní, ale kluky, kteří ze sebe potřebovali někde vytrýskat přebytečnou energii, sotva mohlo uspokojit sbírání rostlin nebo brouků, pozorování zvířat nebo turistické vycházky přírodou. Takže zbýval sport. Nabídka byla z dnešního hlediska chudá, ale pro nás dostačující a řekl bych, že i fyziologická. Dneska se sportovní oddíly opravdu rozmanitého zaměření doslova perou o začátečníky, kteří často rovnými nohama skáčou do tělesných aktivit, které jsou jim zcela cizí a ne vždy jsou návyky takto získané úplně echt. Takže on ten fotbal a hokej ve vstupní bráně do světa sportu je docela na místě.

Nechci tady probírat všelijaké sporty, které jsme si my kluci pořádali sami, ale ve vzpomínkách mají místo i sporty oficiální, kterých Hluboká mívala vždycky úctyhodnou nabídku. Obvykle brzy po zahájení školního roku býval vyhlášen fotbalový nábor. No, nebylo to jako dnes, kdy se občas doslova kupčí s registracemi malých fotbalistů. Bývalo nás tam zpočátku i přes padesát, na hřišti se udělala dvě menší a hrálo se současně a ještě se střídalo jako v hokeji. Hluboká mívala kromě A mužstva dospělých také „Běčko“, někdy dokonce i mužstvo C. Pak býval starší a mladší dorost a mladší a starší žáci. Tam už „bé“ výběry bývaly jen někdy a myslím, že pro ně pravidelná soutěž ani nebyla, ale tvořily rezervu k doplňování A mužstev.

Do fotbalové reprezentace města a školy se dostalo jen pár vyvolených a nešlo jen o výběr místní školy, ale byli tady i hoši z okolních vesnic, kteří chodili do školy jinam, ale hráli za Hlubokou. Znal jsem také pár kluků, kteří hráli docela dobře, ale konečnou znamenalo pro ně rozhodnutí rodičů, že kluk bude doma pomáhat a ne se někde courat po fotbale. Ono totiž hrát pravidelnou soutěž i tehdy znamenalo chodit pravidelně na tréninky a o sobotách a nedělích hrát utkání a tenkrát byly takové poměry, že i dětská ruka byla pro práci doma nutná a přes takové rozhodnutí rodičů nejel vlak. Já jsem na trénincích záhy pochopil, že na zařazení do mužstva nemám šanci, ale hrát jsem chodil často a rád. Byla období, že jsme si chodili zahrát den co den na louku do zámecké zahrady pod Rezík. Musím tady říci, že nás odtud nikdo nikdy nevyhodil. Měli jsme i opravdový kopačák, protože čas od času ho někdo z nás dostal pod stromeček, a tak jsme hráli, až se hory zelenaly. Kopačky jsme neměli, ty měli jenom fotbalisté, kteří

hráli za oficiální mančafy, a to ještě ne všichni. Já osobně jsem zažil fotbalový vrchol na turnaji škol, když jsem byl, mám ten pocit, v sedmé třídě. Byl to turnaj školních družstev na Sokolském ostrově v Českých Budějovicích, v mojí věkové kategorii bylo mužstvo jasné, ale někteří hoši, kteří nebyli v základní sestavě, jet nechtěli, že se stejně do hry nedostanou. Takže nakonec byla nouze o náhradníky, a tak zbylo místo i na mě. Když jsem v Budějčích viděl výbavu a hru mužstev, která tam byla, byl jsem neskonale rád, že můžu jen sedět na lavičce. A protože koukat jsem uměl rozhodně líp než hrát, tak jsem turnaj s úspěchem absolvoval. A bez ohledu na to, že jsem na hřiště ani nevyběhl, měl jsem v žákovské knížce napsáno, že jsem reprezentoval školu. Jak jsme tehdy na tom turnaji dopadli, nevím. Poslední jsme nebyli, ale díru do světa jsme také neudělali.

Moje nejstarší vzpomínka na fotbal, se ale váže trochu k něčemu jinému. K tomu je třeba říci, jak to tehdy na fotbale vypadalo. Nevím, jak se sportovnímu areálu běžně říká dnes, my jsme tam říkali „na fotbale“. I když jsme chodili hrát tenis nebo hokej, tak jsme ho chodili hrát na fotbal. Dnes už to na fotbalovém hřišti a v jeho okolí vypadá hodně jinak. Tehdejší slepé rameno Vltavy, kterému jsme říkali Stará řeka, pokračovalo za místa, kde dnes končí přístaviště, zužovalo se a dosahovalo až za branku fotbalového hřiště. Za brankou byla škvárová běžecká dráha, plot na zachycování míčů a za ním na břehu slepého ramene vedla úzká polní cesta na břeh Vltavy lemovaná kopřivami a roštím. Tady, nad hladinou slepého ramene, stávaly kadibudky, myslím, že bývaly čtyři, ale jistě to už nevím. Mohly stát někde v místech, kde jsou v současnosti střídačky Kuki arény, Z doby, kdy si je pamatuju, vypadaly tak, že do nich mohl zasednout jenom kaskadér. Sloužily až do doby, než byly postaveny zděné šatny s WC a sprchami u silnice na hrázi. Ta silnice je tu dodnes a je to Sportovní ulice, jako byla i tehdy. Podle nejstarší mapky, kterou mám k dispozici, se jako Sportovní nazývala už v roce 1952. Přístupová cesta od podskalské silnice podél slepého ramene je také v podstatě stejná. Tehdy vedla až k fotbalovému hřišti a na jejím konci stávala po levé straně dřevěná bouda, kde se prodávaly lístky, limonády a byl na ní také rozhlas.

Jak jsem už řekl, kadibudky vypadaly žalostně a zasednout do některé z nich, chtělo kus občanské odvahy. Také hladina slepého ramene pod budkami nevypadala jako hladina. Občas jsme tam hodili kámen a opravdu to neznělo, jako když spadne kámen do vody. Ozvalo se temné mlasknutí, na okamžik se v husté vodě objevil kráter a poté bylo nejbližší okolí zalito vůní tak přelíbeznou, že ti, co stáli nejbližší, nemuseli několik dnů ani sousta jídla pozřít. Tuto větu jsem si vypůjčil

ze Starých letopisů Českých, kde je tímto způsobem vylíčena atmosféra při exhumaci ostatků jakéhosi světce. Soudím, že to situaci na konci tehdejšího slepého ramene docela vystihuje.

Kousek dál, směrem k Podskalí, už Stará řeka nevypadala tak odpudivě, neudržované břehy byly sice zarostlé křovím a vysokou travou, ale v určitých vzdálenostech vedla z cesty k řece kamenná schodiště, která naznačovala, že ta místa pamatovala lepší časy. Přesto nám vyprávění rodičů, že zde kdysi bývala plovárna s kabinkami, znělo jako science fiction. Ale proč to všechno zmiňuji. Kdysi, v dobách, kdy jsme jako malí kluci vzhlíželi k místním fotbalistům, kteří měli dresy, kopačky a o přestávkách dostávali zadarmo limonádu, s velkou a náležitou úctou, prohrál jistý PH z městečka jakousi sázku.

PH byl od nás hoch větší a hrál snad dokonce za „áčko“ dorostu. Co to tehdy prohrál za sázku, nevím. Snad nedal penaltu, nebo nějak silně pokazil zápas, už nevím, ale není to důležité. Sázku prohrál a měl přeplavat slepé rameno, asi dvacet metrů pod kadibudkami, u prvních kamenných schodů. Bylo to neskutečné. Řeka, jestli se tento výraz dá vůbec užít, byla plná. Když PH zkoušel hloubku, bylo tam sotva půl metru něčeho, čemu bylo možné s nadsázkou říkat voda. Hladina byla pokryta jakousi žlutohnědou pěnou, do jejíhož rozboru bych se nerad pouštěl. Diváctvo bylo více než četné, uzavíraly se sázky, zda tam PH vůbec skočí. Ale po průzkumu, který sám o sobě už byl dostatečně nechutný, tam PH opravdu skočil, provázen ze břehu výkřiky hrůzy a hnusu. Také vzduch jaksi ztěžknul a podívaná rozhodně nebyla pro lidi slabé na plíce. PH statečně plaval, přes rameno se mu přelévало ono něco z řeky, vzdálenost byla malá, snad deset, dvanáct metrů, ale stála za to. Po produkci běžel PH do sprchy a tam strávil snad půl hodiny. Starší hoši tam za ním chodili a křičeli na něho:

„Ještě pokračuj, pořád smrdíš!“

Po dost dlouhé době přestal PH smrdět aspoň natolik, že mohl mezi lidi. Ve mně zůstala od té doby odstrašující vzpomínka na Starou řeku a mnohdy, když jsem byl nemocný a měl horečku, zdálo se mi, že plavu přes Starou řeku a nemůžu doplatit na břeh. Jo, jo, ta představa mě ve snách strašila dost dlouho.

Základem našeho oficiálního snažení byl fotbalový turnaj v rámci SHM (Sportovní Hry Mládeže), který škola pořádala ve spolupráci s fotbalovým oddílem ve druhé polovině školního roku. Jednu skupinu tvořily třídy 6. A, 6. B, 7. A, 7. B, a později i spojené třídy páté. Podobně druhou skupinu tvořily osmičky a devítky. Na rozdíl od SHM v hokeji,

kteří automaticky odpadly, když nebyl led, konaly se SHM ve fotbale každý rok a těšily se ve škole veliké popularitě a vážnosti. Naše třída sice neměla, až na výjimky, dobré hokejisty, na druhé straně jsme měli pár dobrých fotbalistů, takže jsme podřadnou úlohu rozhodně nehráli. Na zápasy chodili fandit holky i učitelé a my jsme se snažili náležitě předvést. V sepraných tréninkových dresech Tatranu jsme si připadali jako reprezentanti. Při prvním turnaji, kterého jsme se v rámci SHM zúčastnili, se nám hned v prvním zápase s vyšší třídou podařilo ustát remizu 0:0 a na penaltu vyhrát 5:4. Výsledky zápasů tehdy hlásil v rámci popularizace SHM i rozhlas ve městečku a my jsme se vraceli domů s pocity hrdinů, kteří jen náhodou nenesou domů titul mistrů světa. Hrávali jsme celkem dobře i v dalších letech, pokud si vzpomínám, byli jsme dvakrát nebo třikrát na druhém místě, ale první jsme nebyli nikdy. Měli jsme dokonce vypracovaný i systém hry, který jsme mohli podle síly soupeře za pochodu měnit. Vepředu jsme měli tři hráče, kapitána týmu JH, jehož otec byl jedním z nejlepších hlubockých fotbalistů vůbec, PD a JH, který nešťastně zahynul při vojenské základní službě. To byli naši nejlepší a nejpohyblivější hráči. Další dva dobří hráči tvořili zálohu a hradba pěti lidí betonovala obranu. Před utkáním jsme měli určeno, kdo se v případě nutnosti bude posunovat dopředu. Já jsem hrával vždycky obranu a společně se ZK jsme měli za úkol pronikajícího soupeře skolit i za cenu penaltu. To byl na tehdejší dobu překvapivý taktický tah. Všichni starali o míč a o hru, a tu se pojednou vyrojili dva, které míč zajímal jen okrajově, nebo vůbec. Byly to krásné časy, kdy jsme sprádali taktické plány na soupeře, a naší největší starostí bylo, abychom nepsali nějakou nečekanou a těžkou písemku, jejíž špatný výsledek by měl za následek zákaz jít hrát fotbal.

Byla to také doba, kdy fotbal měl na Hluboké své zásadní společenské místo a mám tak trochu pocit, že výsledky fotbalových mužstev byly více věcí celého městečka, než je tomu v současnosti. V místě, kde je dnes Informační centrum, se dříve říkalo „u Peleckých“, bývala na rohu vývěsní fotbalová skříňka. Té se tehdy chopil někdo opravdu výjimečně zručný. Místo strohé tabulky soutěže, kterou hrálo A mužstvo Hluboké n/Vlt, namaloval schůdky a na nich stáli hráči vymalovaní v dresech jednotlivých mančaftů. Ti byli krásně vybarvení a vystřiženi z papuntěklů a podle aktuálního pořadí se posouvali po stupíncích nahoru anebo dolů. A protože hned naproti přes ulici byla škola, stávali jsme u vývěsky každý den, diskutovali o výsledcích a společně se těšili, až zase půjdeme na fotbal.

Sportovní vzpomínky píše MUDr. Věnceslav Černý

Setkání rodáků v Kostelci potěšilo

Žádná novinka!

Dnes už jen vzpomínka na setkání rodáků a přátel malé obce Kostelec. První svého druhu. Zorganizoval je před čtrnácti dny — v sobotu před vavříneckou poutí — osadní výbor, který tvoří tři velmi schopné ženy — paní Čermínová, JUDr. Stehlíková, JUDr. Mecková a dva muži. Jak sami organizátoři přiznali, měli obavy, jestli přijde dost lidí. A dostavilo se milé překvapení. Do bývalé školy, kde se akce konala, se návštěvníci nemohli ani vejít. Byli z blízka i z daleka, jedna účastnice přijela až z Ameriky. Po tom, co setkání zahájili a všechny přivítali pan starosta Ing. Tomáš Jirsa a paní Čermínová, přítomní se představili a ekli, kde žijí, co dělají, pár slov o rodině. Představit se bylo potřebné — vřdyt mnozí se neviděli leta a nemohli se ani poznat. A dál už bylo jen pohoštění a hlavně povídání, vzpomínání, svěřování, prohlížení krásné výstavy fotografií, které nám připomněly leta dost dávná i nedávná, události, které formovaly náš život, lidi, kteří dnes už odpočívají na blízkém hřbitůvku. Se zájmem jsme si prohlíželi naši školu, kde jsme mnozí rozum brali. Dnes už se tu neučí, je tu málo dětí, ale obec se stará, aby škola i nadále sloužila, aby nám nespadla. Mnozí návštěvníci

děkovali organizátorům už na fóru za tuhle krásnou možnost setkat se, zavzpomínat, probrat život, ale také pobavit se. Součástí setkání byl i program, který se do školy nevešel. Na návsi bylo loutkové představení pro děti. Potom došlo i na dospělé. Vystoupil zde „Velký spolek perfektních holek Bavorovice“. Vyhrávala muzika pod vedením Antonína Talafouse. Mnohým se líbil Jan Ambrož, který zde vyřezával motorovou pilou krásné dřevěné sošky. Večerním překvapením bylo vystoupení Revers Travesti Kabaret z Týna nad Vltavou. Tuhle krátkou vzpomínku píšu hlavně proto, že chci mockrát poděkovat osadnímu výboru, Městskému úřadu Hluboká nad Vltavou, místním hasičům a všem, kteří se jakkoli zasloužili o zdar akce. Bylo to moc milé a záslužné. Vřdyt člověk by neměl zapomínat, odkud pochází, kde jsou jeho kořeny, co ho formovalo. Je krásné, když se tam vrací — někteří nastálo — když je ochoten pro tu třeba malou vísku „na konci světa“ něco udělat.

Tak ještě jednou vřelý dík a velké uznání za všechny potěšené účastníky.

Jedna baba, kterou to vzalo za srdce.

(Poděkování napsala Božena Poláčková)

Rozhovor s Martinem Mužíkem, který usiluje s Kotlářkou Praha o druhý titul v řadě

Nejznámějším odchovancem Hluboké na scéně českého baseballu je v současné době dvacetiletý Martin Mužík. O víkendu proběhnou rozhodující zápasy mezi Kotlářkou Praha, za kterou nastupuje a Draky Brno o titul v baseballové extralize. Co Martin od finále očekává a jaké další baseballové cíle a plány má?

Martine, už druhým rokem hraješ za Kotlářku Praha. V čem je pro tebe letošní sezóna odlišná od té předchozí? Jak se změnila tvá pozice v týmu?

Tak v loňské sezoně jsem nenastupoval tak pravidelně jako v téhle, navíc jsem spíš chodil na pálku jako DH (což znamená, že jsem chodil na pálku místo nadhazovače a v poli jsem si toho moc nezahrál). Když už jsem nastoupil do pole, byl to catcher na kterém jsem odehrál bezmála 5 zápasů. Také jsem nastoupil na první metu kvůli absenci Jakuba Sládka, a to také bylo předzvěstí této sezony, ve které nastupuji pravidelně na první metě. Také na rozdíl od minulých sezon mám lepší pálkařské statistiky.

V týmu jsem jeden z těch mladších, ale myslím, že mě kluci berou rovnocenně.

V čem vidíš hlavní důvody, že ses v této sezóně stal pevným článkem sestavy?

Hlavní důvodem bude asi to, že jsem si postupně začal zvykat na extraligové nadhazovače. Také víc trénuji s týmem a tím získávám důvěru nejen od trenéra, ale i od spoluhráčů.

Dlouhé roky jsi hrál za Hlubokou catchera, nyní nastupuješ stabilně na 1. metě. Musel sis dlouho zvykat na jinou pozici?

Dlouho mi to netrvalo, jak už jsem říkal, minulý rok jsem párkrát na první metu zaskočil. Ze začátku téhle sezony jsem již na první metě trénoval, takže to do zápasu pro mě nebyl tak velký skok. A s čím jsem si nevěděl rady, s tím mi pomohl Jakub Vančura a Jakub Sládek.

Patříš mezi top pálkaře Extraligy v homerunech. Čím to, že zrovna ty pálíš tak daleko?

Myslím, že velkou zásluhu na tom má posilovna. V zimní přípravě jsem chodil do posilovny 4x-5x týdně a bylo to znát. Taky další důvod bude, jak už jsem říkal, že si na nadhazovače z extraligy zvykám. Hodně mi taky pomohl náš trenér z Kotlářky, který byl podepsaný za Baltimore a ví o baseballu hodně.

Nech nás nahlédnout do své psychiky pálkaře.

Tak celý můj rituál začíná před zápasem, většinou si jdeme s klukama švihnout pár balonů ze stativu a pár míčů si hodíme spodem. Pak následuje předzápasové BP, v něm si každé kolo řekneme, co budeme pálit a podle toho si vybíráme nadhozy. Výběr správného nadhozu je jedna z nejdůležitějších věcí. A samotná příprava na pálkařský stav? Ta začíná při přípravě na pálku. Sleduju, kam nadhozy lítají pálkaři přede mnou a co háže nadhazovač za určitého pálkařského stavu. Když už jdu na pálku, na nic moc nemyslím, protože pak je to o to složitější. Snažím se si vybrat správný nadhoz a prostě do něho prásknout (smích).

O víkendu jste s Kotlářkou vybojovali opět po roce postup do finále Extraligy proti Drakům Brno. Co od finále očekáváš?

Proti Eagles to nebylo lehké, přeci jen jsme tři týdny nehráli a skoro neviděli živý nadhoz. Takže v prvním i druhém zápase nás hodně potrápili. Ale v dalších zápasech jsme se zvedli a už hráli naší hru. Od finále očekáváme vyrovnanou sérii, přeci jen oba týmy mají skvělé nadhazovače i pálkaře. V prvním zápase jsme dokázali rozpálit jedničku brněnských Draků a vyhrát 10:3. Ve druhém zápase to bylo přesně naopak. Draci pálili za plot a předváděli skvělé obranné zákroky v poli, například dva chycené téměř homeruny od Karla Hrušovského. Ten zápas jsme prohráli 16:5. Do Brna odjíždíme za stavu 1:1 na zápasy, takže bude ještě o co hrát!

Část června jsi strávil v USA. Kde jsi byl? S jakým cílem jsi tam odjížděl? Jaký byl program tvého pobytu? Chystáš se na baseballové působení v USA? Dva týdny jsem byl v Severní Karolině u Mika Griffina, trenéra mužské české reprezentace. Jel jsem tam s cílem dostat nabídku hrát v US baseball za univerzitní tým a to se mi také povedlo. Když všechno půjde podle plánu, měl bych odletět v lednu do US. Náš program byl prostý. Hráť baseball a to jsme také dělali, na hřišti jsme byli každý den, někdy i několikrát. Bylo i normální, když jsme jeli na hřiště i 2-3 hodiny. Hráli jsme za několik týmů, a na každém zápase nás sledovali univerzitní trenéři. Mentalita v US je úplně jiná, lidé se tím sportem baví, žijí tím. A to se mi na tom moc líbilo. Každá univerzita má svůj tým, ať už baseballu, basketballu, americký fotbal a další. Už jen to, že v okolí 30 kilometrů od nás bylo 100 škol, které mají svůj baseballový tým, vypovídá o tom, proč jsou v US tak dobří v baseballe. Navíc se tam moc netrénuje, každý den hrají zápasy a tím získávají mnohem víc zkušeností ze hry.

Jsi členem reprezentace do 23 let. Co vás čeká v tomto roce?

Tak tenhle rok nás čeká mistrovství světa v Mexiku, na které odlétáme 22. října. Máme tenhle rok hodně soustředění a zápasů jako reprezentace, takže věřím, že budeme dobře připraveni i přes to, že nemáme tak dobrý tým jako minulý rok. Ale budeme věřit a hrát naplno, aby jméno českého baseballu bylo co nejlepší.

Rozhovor s Míšou Malátem, hráčem žákovské reprezentace

Několik hlubokých hráčů se letos stalo pevným článkem reprezentace či zažili nějaký významný turnaj v zahraničí. Chtěli bychom vás informovat o jejich cestě k úspěchu a zkušenostech. První rozhovor jsme udělali s Míšou Malátem z kategorie U13.

Druhým rokem za sebou jsi byl součástí národního týmu žáků na mistrovství Evropy. Zpětně se zkus zamyslet, kdy byla cesta do finálního týmu reprezentace těžší? Loni či letos?

Myslím si, že těžší cesta byla letos, protože minulý rok se nepředpokládalo, že postoupím do reprezentace. Letos ta cesta byla těžší v tom, že mi již po minulé sezóně reprezentační trenér řekl, že pro další rok musím na sobě ještě více pracovat a že účast v reprezentaci nemám jistou.

Jakou roli jsi měl letos v reprezentačním týmu?

Minulý rok i letos jsem získával zkušenosti. Jsem velmi rád, že jsem se mohl účastnit reprezentačních tréninků, soustředění a samotné reprezentace. Myslím si, že mě to posunulo výkonnostně dopředu.

V kolika zápasech a proti komu si na ME 2016 nastoupil?

Nastoupil jsem ve třech zápasech proti Bělorusku, Polsku a Slovensku, kde jsem byl na nadhozu, na spojce a na trojce.

Popiš nám svou nejlepší akci, která se ti během ME povedla? (homerun) Nejlepší akce na ME se mi povedla v zápase proti Slovensku, kdy jsem odpálil homerun za plot. To bylo úplně poprvé, kdy jsem odpálil homerun v zápase a zrovna na ME. Měl jsem z toho strašnou radost.

Letos reprezentace jasně porazila všechny soupeře ve skupině. Ve finále jste podlehli Německu a získali tak stříbrné medaile. Zkus porovnat úroveň našeho týmu a německého týmu.

Německý tým byl silný, dobře připravený a měl bojovného ducha. Bohužel našemu týmu se v tomto zápase nevedl nadhoz ani pálka.

Jaká byla atmosféra ME v Třebíči?

ME bylo velmi dobře připravené. Obě dvě hřiště byly suprové kvality. Atmosféra byla výborná.

Jak se těšíš na druhou část sezóny 2016?

Na druhou část sezóny se velmi těším, hlavně na zápasy, kdy budu hrát proti svým kamarádům z reprezentačního týmu. Těším se také, že budu hrát se svými kamarády a spoluhráči z Hluboké a věřím, že se umístíme do třetího místa na Mistrovství ČR. Doufám, že mě přestane bolet házeč rukou, se kterou mám celou sezónu problém.

FINÁLE OBLASTI U13 A U11

Finále Jihozápadní oblasti U13 a U11 se bude konat v Hluboké nad Vltavou. Důvodem je první místo Hluboké v základní části soutěže v obou kategoriích.

Finále oblasti U13 se uskuteční 3. 9. 2016 a zúčastní se ho Domažlice, Spálené Poříčí, Hluboká bílá a Hluboká modří. Opět budou postaveny dva vyrovnané týmy a my tak budeme držet palce, aby se oba dostali do

finálového zápasu o pohár. Za modré a bílé si zahrají všichni zdraví hráči celého kádrů.

Závěrečný turnaj oblasti U11 přijde na řadu 4. 9. 2016 za soupeření 5 týmů (Slavia Plzeň s 1 bodem, Baseball Plzeň se 4 body, Wolfs Domažlice se 3 body, Spálené Poříčí se 2 body a domácí Hluboká s 5 body). Sokol Hluboká je zatím první a přinese si do finálového turnaje největší bodovou bonifikační.

KULTURNÍ CENTRUM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
 Masarykova ulice 974 – telefon: 387 966 170, 774 457 269 • www.kcpanorama.cz

BIOGRAF

ZÁŘÍ 2016

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

2.	ČR–2016 Dolby Stereo	komedie/pohádka (113 minut) přístupný
pátek 19.00 hodin	STRAŠIDLA Úředník Patočka je nemilovaný – zaplatit nájem nebo se vystěhovat ... Hrají: BRONISLAV KOTÍŠ, TEREZA KOSTKOVÁ, JIŘÍ DVORÁK ad. Režie: ZDENĚK TROŠKA	
3.	USA–2016 Dolby Stereo	sci-fi/akční (122 minut) přístupný
sobota 19.00 hodin	STAR TREK: DO NEZNÁMA ve 3D Posádka lodi Enterprise objeví záhadného nepřitele a celá Federace čelí nové zkoušce ... Hrají: CHRIS PINE, ZACHARY QUINTO, ZOE SALDANA, KARL URBAN ad. Režie: JUSTIN LIN ČESKÉ TITULKY!!!	
8.	USA/Anglie/Kanada–2016 Dolby Digital	fantasy/rodinný (117 minut) přístupný
čtvrtek 19.00 hodin	OBR DOBR ve 3D Příběh malé dívky a laskavého obra, kteří se vydávají zajmout lidožroutské obry ... Hrají: MARK RYLANDER, RUBY BARNHILL, BILL HADER, PENELOPE WILTON ad. Režie: STEVEN SPIELBERG ČESKÝ DABING!!!	
9.	USA–2016 Dolby Stereo	dobrodružný/rodinný (102 minut) přístupný
pátek 19.00 hodin	MŮJ KAMARÁD DRAK ve 3D Na vyprávění starého řezbáře o drakovi žijícím v národním parku asi přeci jen něco bude ... Hrají: KARL URBAN, BRYCE DALLAS HOWARD, ROBERT REDFORD ad. Režie: DAVID LOWERY ČESKÝ DABING!!!	
13.	ČR–2016 Dolby Digital	drama (90 minut) přístupný
úterý 19.00 hodin	ZLODĚJI ZELENÝCH KONÍ Dramatický příběh o nelegálních kopáčkách vltavínů, pro něž je těžba vášně ... Hrají: PAVEL LIŠKA, MAREK ADAMCZYK, JENOVEFA BOKOVÁ ad. Režie: DAN WŁODARCZYK	
14.	ČR/Slovensko–2016 Dolby Digital	drama (102 minut) přístupný
středa 19.00 hodin	UČITELKA Zdánilivě empatická učitelka manipuluje prostřednictvím žáků jejich rodiče ... Hrají: ZUZANA MAURÉRY, PETER BABIAK, CSONGOE KASSAI, MARTIN HAVELKA ad. Režie: JAN HŘEBEK	
21.	Španělsko–2016 Dolby Digital	drama (99 minut) přístupný
středa 19.00 hodin	JULIETA Těžký osud rozděluje matku a dceru ... Po dlouhém hledání mají obě šanci vše změnit ... Hrají: ADRIANA UGARTE, MICHELLE JENNER, DARIO GRANDINETTI ad. Režie: PEDRO ALMODÓVAR	
22.	ČR/Francie–2016 Dolby Digital	komedie (95 minut) přístupný
čtvrtek 19.00 hodin	PŘÁZDNINY V PROVANCE Létá skončilo, zábava trvá ... Hrají: KRYŠTOF HÁDEK, IGOR BAREŠ, JANA PEHROVÁ, VOJTECH KOTEK ad. Režie: VLADIMÍR MICHÁLEK	

10.	RADŮZA (s kapelou)
sobota 20.00 hodin	KONCERT – HUDEBNÍ LÉTO Velký sál AJG Hluboká nad Vltavou
14.	CESTUJEME...
středa 17.00 hodin	FRANCOUZSKÁ QUYANA Slovem a obrazem nás provede Jan Kobylák
15. – 18. září 2016 • čtvrtek • pátek • sobota • neděle •	
MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL VODA • MOŘE • OCEÁNY	
23. 24.	„7 ŽEN NA KRKU“ Divadelní představení – komedie Divadlo KŘÍŽÁCI
30. 1.10.	
pátek a sobota 19.00 hodin	

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

4.	USA–2016 Dolby Stereo	animovaná pohádka/komedie (90 minut) přístupný
neděle 17.00 hodin	TAJNÝ ŽIVOT MAZLIČKŮ Co dělají vaši čtyřnozí miláčci, když nejste doma? Přijďte do kina a vše Vám bude pak jasné ... Režie: CHRIS RENAUD, YARROW CHENEY (ČESKÝ DABING!!!)	
18.	USA–2016 Dolby Stereo	animovaná pohádka/komedie (108 minut) přístupný
neděle 17.00 hodin	LOVECKÁ SEZÓNA-ŠTRAŠPYTEL Kdo se bojí, nesmí do lesa ... I velký medvěd dokáže mít strach ... Režie: DAVID FEISS (ČESKÝ DABING!!!)	

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN:
ČTVRTEK 6. ŘÍJNA OD 19.00 HODIN (sál AJG)

100 ZVÍŘAT (koncert)

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. SRPNA 2016!!!
 RESERVOVANÉ VSTUPENKY NUTNO VYZVEDNOUT NEJPOZDĚJI 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, POTÉ BUDOU UVOLNĚNY K PRODEJI!!!

Plavec Ivan Nestával přivezl na Hlubokou dvě stříbrné medaile

V červenci dosáhl skvělého úspěchu plavec Ivan Nestával z Hluboké nad Vltavou.

Účastnil se Světových her handicapované mládeže. Startoval v silné mezinárodní konkurenci a domů přivezl dvě stříbrné medaile. Ivan je studentem prvního ročníku Gymnázia Česká.

Zeptali jsme se na podrobnosti.

Ivane, kolik zemí se světových her účastnilo a kde se odehrály?

Soutěžili závodníci ze 30 zemí světa. Byly to už dvanácté Světové hry handicapované mládeže, a tentokrát se konaly u nás, v Praze.

Pro mládež jakého věku jsou hry určeny?

Účastnit se mohou sportovci od 14 do 23 let. Soutěžilo se ve čtyřech sportovních disciplínách – atletice, plavání, stolním tenisu a šermu.

A ty jsi uspěl v plavání...

Zvládl jsem dobře hned dvě plavecké kategorie. Za úspěch považuji závod na 100 metrů prsa, kde jsem dokázal vybojovat druhé místo mezi dvěma thajskými závodníky, kteří byli v naší věkové kategorii od 12 do 16 let naprosto dominantní. Zlato získal Natthaphong Wiprajong, bronz Ekapan Songwichean a já si pro sebe „urval“ druhé stříbrné místo.

A druhý závod?

Ten byl na 50 metrů znak – i tady zlato putovalo do Thajska. Nejrychlejší byl Phuchit Aingchaiyaph. Za ním já a bronz získal pro Saúdskou Arábii Abdulla AL Ghaferi.

Blahopřejeme k úspěchu nadějněmu jihočeskému sportovci, který dělí svoji sportovní vášeň mezi plavání a florbal a děkujeme za rozhovor! Přejeme vše dobré nejen ve sportu.

KARIÉRA V PENNY

Máte obchodního ducha a chcete pracovat v blízkosti domova? Staňte se naším kolegou! Pro naši prodejnu v Hluboké nad Vltavou hledáme pracovníky na tyto pozice:

- ✓ **ZÁSTUPCE VEDOUcíHO PRODEJNY** **Nástupní mzda – 20 500 Kč (40 h/týden)**
- ✓ **POKLADNÍ** **Nástupní mzda – 16 300 Kč (40 h/týden)**

POJĎTE S NÁMI PRODÁVAT HEZKY ČESKY

Nabízíme:

- práci v blízkosti vašeho domova
- na výplatní pásce veškerý odpracovaný čas
- vysoké finanční odměny k základní mzdě
- týden dovolené navíc ihned od nástupu
- pracovní poměr na dobu neurčitou
- možnost práce i na zkrácený úvazek
- možnost kariérního růstu
- stravenky v hodnotě 65 Kč

Vzbudili jsme Váš zájem?

Informujte se přímo v této prodejně nebo nás kontaktujte na:

e-mail: nabor@penny.cz

nebo volejte na tel.: 724 621 556

www.penny.cz

www.penny.jobs.cz

BRATŘI HAMILTONOVÉ

OBRAZY ARISTOKRATICKÉHO LOVECTVÍ 18. STOLETÍ

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

1. ZÁŘÍ – 31. ŘÍJNA 2016
LOVECKÝ ZÁMEK OHRADA
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

OTEVŘENO KAŽDÝ DEN KROMĚ PONDĚLÍ OD 9:00 DO 17:00

Národní
zemědělské
muzeum
Ohrada

**XIII. MEZINÁRODNÍ
FILMOVÝ FESTIVAL**

VODA-MOŘE-OCEÁNY

15/9–18/9/2016 - HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

PROJEKCE SOUTĚŽNÍCH FILMŮ

HOSTÉ: **Céline Cousteau** / Steve Lichtag / RNDr. Václav Čilek CSc. / Miroslav Hrdý /
Petr Horký / En.Dru a Nasty / Karel Poborský / Tomáš Ujfaluši / Pavel Kuka a další

VÝSTAVY: **Lucie Drlíková** / **Barunka Sedláčková** / **Rudolf Švaříček** - Tajemná Indonésie

KONCERTY: **Pub Animals** / **Bobesh** / **Extraditables**

GOLFOVÝ TURNAJ

f Mezinárodní filmový festival VMO, Hluboká nad Vltavou
www.vodamoreoceany.cz

Tenis

Turnaj na kurtech TJ TK MANE v Hluboké nad Vltavou v sobotu 13. srpna 2016 zahájil starosta města Tomáš Jirsa. Tenisové zápění proběhlo pod bedlivým dohledem ředitelky Adély Šťastné a hlavního rozhodčího Lukáše Vavřína.

CELOSTÁTNÍ TURNAJ MLADŠÍHO ŽACTVA

Podářilo se, do finálových bojů se probojovali i zástupci Hluboké!!!

Děkujeme ředitelce Adéle a vrchnímu rozhodčímu Lukášovi za bezproblémový průběh celého turnaje, panu starostovi Ing. Jirsovi za zahájení turnaje, hráčům za skvělé výkony, rodičům a ostatním divákům za podporu. Vítězům blahopřejeme.

Věříme a těšíme se, že příští rok se opět setkáme, a to ještě ve větším počtu.

Fotbal

Tým z podzámčí pluje pod novým trenérem Františkem Ciprem na vítězné vlně.

Na výhry v přípravě navázal v derby s odvěkým rivalem Olešníkem.

*Foto: facebook města
autor fotografií: Petr Vlasák*

Přijmeme zaměstnance do výroby

Volné pozice

DĚLNÍK TRUHLÁŘ SEŘIZOVAČ STROJNÍ ZÁMEČNÍK

Nabízíme

-zaměstnání v stabilní zahraniční firmě
-jednosměnný provoz
-zaměstnanecké bonusy
-závodní stravování

Životopisy zasílejte na dedic@hwfcz.eu
Tel.: 387 020 911

HOLZWARENFABRIK K.S., U Sudárny 434
Hluboká nad Vltavou, www.hwfcz.eu

KOMINICTVÍ ZEDNICTVÍ

Dušan Hilovský

TEL.: 720 054 060

Poskytují kompletní kominické
a zednické práce

PROJEKTY

- posouzení projektu v souladu s ČSN EN 1443, ČSN 73 4201
- návrh a výpočet spalínové cesty
- projekt rekonstrukce komínu
- posouzení řešení, systému a dodavatele
- projekt komínu při jeho dostavbě

REALIZACE

KONTROLY

MONTÁŽE

REKONSTRUKCE

KONZULTACE

PORADENSTVÍ

... a další

- dodávky a montáže**
- nerezových a systémových komínů
- kouřovodů s funkcí komínu
- plastových komínových systémů pro odkouření plynových
- kondenzačních kotlů
- opravy komínů a montáže nových
- frézování, vložkování komínů
- dodávky, montáže, údržba komínových lávek

- dodávky komínů pro všechny druhy paliva včetně odkouření pro spotřebiče na peletky

- oprávnění ke kontrole kotlů výrobce AGROMECHANIKA v.o.s. LHENICE, OPOP spol. s r.o. (H4, H41...)
- roční kontroly v souladu se zákonem č. 320/2016Sb. o Hasičském záchranném sboru a prováděcím předpisem, jímž je vyhláška č. 34 ze dne 22. ledna 2016 - včetně čištění spalínových cest a vystavení písemné zprávy o kontrole prohlídky komínů kamerou
- pasportizace (zmapování) spalínové cesty
- měření obsahu CO (oxid uhelnatý) v prostoru

Pištín 35, 373 46 Pištín

www.kominictvihil.cz

Akce proběhnou v rámci projektu Oranžový rok 2016 JE Temelín Skupiny ČEZ. Děkujeme za podporu!

HLUBOCKÉ sportovní hry
10. září 2016 / 14-18 hodin
 registrace 13 - 14 hodin
 Sportovně relaxační areál Hluboká nad Vltavou

Určeno pouze pro občany města Hluboká nad Vltavou a městské části

Týmové soutěže

Pro děti

- 1) Přetahování lanem - děti, dospělí
- 2) Pivní štafeta
- 3) Závod se svázanými nohama - děti, dospělí
- 1) Překážková dráha na kole
- 2) Chůze na chůdlech
- 3) Přetahování lanem 1 - 1
- 4) Závod v pytlích
- 5) Hod na cíl

Dospělí

- 1) Pardákvův výběh 3 osoby
- 2) Mini futsal 3 osoby + brankář
- 3) Stolní tenis
- 4) Nohejbal 2 osoby
- 5) Plážový volejbal 2 osoby

Senioři

- 1) Minigolf
- 2) Petanque
- 3) Dáma

Ceny do soutěží:
 trika sportovního areálu, pivo Samson, sportovní vybavení od VZP, volné vstupy do sportovního areálu a další.

Doplňkový program pro občany města:
 živá hudba, pečené prase, pivo Samson, volný vstup do adrenalinu parku Hluboká, Adventure golf Hluboká, volný vstup do nafukovacího parku, táborák s opékáním špekáčků

Více info na:
www.areal-hluboka.cz

sportovní areál
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

SKUPINA ČEZ

Město Hluboká nad Vltavou

Město Hluboká nad Vltavou,
 Osadní výbor Bavorovice a Svaz žen
 Vás zve na akci

VESNICE V POHYBU ANEB
Hawaii
 v Bavorovicích

10. září 2016
od 14.00 hodin

Program:
 Úvodní taneční vystoupení „Velkého spolku perfektních holek“
 Soutěže pro děti i dospělé v duchu letní dovolené
 Večerní posezení pod palmami

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
 SKUPINA ČEZ
 PARTNER PROJEKTU ORANŽOVÝ ROK

KŘÍŽŽÁCI
 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
 &
 CLAUDE MAGNIER
 V REŽII
 JAROSLAV ČERVENKOVÉ

PEPITA
Mila Procházková

ROBERT
Vít Macháček

MATYLDÁ
Lucie Jozgová

ANGELICA
Blanka Hlanišová
Magda Svobodová

LAURA
Karolína Rysová

BETTY
Iveta Vavřínová

KETTY
Kateřina Špalcová

CHRIS PUPIL
Karel Bělounek
Josef Jiráček

ŽEN
na
krku

NEPŘÍMÝ ÚSPĚCH JARIR
 ROBERT D'AMARIEUX SI
 V PÁŘI PRONAJAL NOVÝ
 RYT. NETUŠI OVŠEM, ŽE DVE
 PRÁSTĚNÉ DOMAČI SI PŘED
 ODJEZDEM OBJEDNALY
 HOSPODVAŘI A ŽE JEHO
 AMBICIOZNÍ PŘÍTELEKYNĚ ČENY
 SE ROZHODLA HO BOHATĚ
 OŽENIT. TAK SE VZÁPĚTÍ OCTIL
 V KOLOTOČI BLÁZNIVÝCH
 UDÁLOSTÍ, KTERÉ HO VE FINÁLE
 DOVEDOU AŽ K ZJIŠTĚNÍ, ŽE MÁ
 "SEMA ŽEN NA KRKU".

NAPOVĚDA INSPIRACE:
 Zelená Právnice, Zelená Právnice
 SCÉNA, KULISY
 Jitka Prokeš, Vlasta Macháček
 SVĚTLA A ZVUK:
 David Holáček
 FOTO A VIDEO:
 www.janprokeš.cz

**NA PRÁNÍ DIVÁKŮ
 OPAKUJEME**
 TERMÍNY - 23.24. a 30. září
 1. října 2016
 ZAČÁTEK v 19.00 hodin
 KC Panorama, Hluboká nad Vltavou

WWW.KRIZZACI.CZ

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:
 KC PANORAMA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, TEL. 774 457 269 NĚBO 387 960 170
 CB SYSTEM: WWW.CBSYSTEM.CZ

T.J. SOKOL Hluboká nad Vltavou
 oddíl FiLi - aerobik, rytmika, tanec
 pořádá cvičení pro děti a dospělé

STŘEDA ... první hodina ... 14. 9. 2016
RYTMIKA 16:30-17:15 děti 3 - 4 roky
AEROBIC 17:30-18:30 děti 5 a více let

PÁTEK začínáme 9. 9. 2016
AEROBIC děti do 7 let 17:00-17:50
 děti do 7 let 18:00-18:50

PRO VEŘEJNOST ... začínáme 9. 9. 2016
 19:00-20:00 **BODY STEP**
 - formovací cvičení na stepu
 cena 40 Kč/hod.

NEDĚLE začínáme 3. 9. 2016
 tréninky **pro soutěžní skupiny** 17:00-18:45

Hodiny probíhají v sokolovně Hluboká, vchod zadem, malý sál.

Kontakt:
 Jitka Valentová, mobil: 739 459 066 nebo
 e-mail: filii.sokolhluboka@gmail.com

NAJDETE NÁS NA FACEBOOKU :)
<https://www.facebook.com/FILiiHluboka/>

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ ZÁŘÍ 2016

září 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Jaromír 99“ - Mezery čtení mezi sekvencemi, výstava slavných komiksů, jako je třeba Alois Nebel či Emil Zátopek. Tel.: 387 967 041, aig@ajg.cz, www.ajg.cz
září 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Krása bude křečovitá“. Surrealismus v Československu 1933 - 1939. Tel.: 387 967 041, aig@ajg.cz, www.ajg.cz
do 8.9. po-pá 10:00-18:00 so-ne 14:00-18:00	Výstava / Galerie Knižecí dvůr Antonín Vojtek obrazy... Tel.: 387 965 710, 603 442 090, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
do 31.10. 9:00-17:00	Výstava / Lovecký zámek Ohrada Výstava obrazů Jana Kobyláka z cyklu „Příroda v ilustraci“. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
1.9. - 31.10. 9:00-17:00	Výstava / Lovecký zámek Ohrada Bratři Hamiltonové obrazy aristokratického lovcetví 18. století... Osobnost barokního malíře Johanna Georga Hamiltona (1672 - 1737) je neodmyslitelně spojena s historií loveckého zámku Ohrada. Ve druhém desetiletí 18. století Hamilton namaloval pro knížete Adama Františka ze Schwarzenbergu deset obřích pláten s loveckou tematikou, která pak více než 200 let zdobila hlavní sál ohradského zámku. Kníže pro Hamiltona pořádal lovecké štvanice, aby jeho obrazy mohly být co nejvěrnější. Ústřednímu prostoru ohradského zámku se na malířovu počest též říkalo Hamiltonův sál. Obrazy z ohradského zámku se od 30. let 20.století nacházejí v Rakousku. Chystaná výstava, kterou NZM Ohrada pořádá ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, představí díla J.G.Hamiltona a jeho bratra Filipa Ferdinanda(1664-1750) ze sbírek českých zámků (např. Hluboká nad Vltavou, Třeboň, Slatiňany). Kurátorkou výstavy je PhDr. Ludmila Ourodová Hronková z Územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích, autorka monografie o J.G.Hamiltonovi. Vernisáž výstavy se uskuteční 1.9. v 18:00. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
3.9. 8:30	McDonald's Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Již tradiční turnaj společnosti McDonald's. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
3.9. 19:00	Filmové představení „Star Trek: Do neznáma“ ve 3D / KC Panorama Posádka lodi Enterprise objeví záhadného nepřítele a celá Federace čelí nové zkoušce... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
3.9.	Sobotní Grill Fiestón s Dolce Cabaña „Sněž, co můžeš“ / GK Hluboká Připraveny budou: grilované klobásky, grilovaná vepřová kotleta, krkovice, hovězí flank steak, grilované kuřecí a mnoho jiného, cena: 295 Kč; vhodné i pro širší veřejnost, nejen golfisty. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
4.9. 12:00-15:00	Nedělní oběd / Wellness Hotel Diamant Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 490,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800. Tel.: 387 008 800, reception@hoteldiamant.cz, www.hoteldiamant.cz
4.9. 17:00	Fotbalové utkání Hluboká vs. Boršov II. mužstvo. Tel.: 777 709 348, fhkluboka@seznam.cz
4.9. 8:30	Pilsner Urquell Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Tradiční turnaj Pilsnerského Prazdroje. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
4.9. 11:00	Den otevřených dveří v Golf Resortu / Golfový klub Hluboká nad Vltavou O tomto dni proběhne celkem šest lekcí golfu, připraven bude také doprovodný program pro děti od Funpark Panda, grilování restaurace Dolce Cabaña, lekce jsou pro účastníky zcela zdarma; vhodné i pro širší veřejnost, nejen golfisty. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
7.,14.,21.9. 14:30	Středeční odpolední devítka s resortem „Relax Bali“ / GK Hluboká Hraje se o zájezd na ostrov Bali, green fee: 299 Kč, startovné: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
9.,16.,23., 30.9. 12:30	Odpolední Ruleta Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj o vklad pravidelné páteční turnaje o vklady, green fee: 499 Kč, startovné: 99 Kč, vklad do turnaje: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
10.9.-7.10. po-pá10:00-16:00 so-ne12:00-16:00	Výstava / Galerie Knižecí dvůr Miroslav Oliva keramika... Tel.: 387 965 710, 603 442 090, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
10.9. 20:00	Hudební festival Hluboká / Alšova jihočeská galerie Radúza s kapelou v AJG. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
10.9. 14:00	Vesnice v pohybu aneb „Hawaii v Bavorovicích“ /Bavorovice Osadní výbor a Svaz žen v Bavorovicích pro Vás připravil sportovní klání pro děti a dospělé v duchu letní dovolené, taneční vystoupení Velkého spolku perfektních holek a večerní posezení pod palmami. Tel.: 387 001 330, jozova@hluboka.cz, www.hluboka.cz

10.9. 13:00	Hlubocké sportovní hry / Sportovní areál Hluboká Sobotní odpoledne ve sportovním relaxačním areálu plné soutěží pro děti, dospělé i seniory s doprovodným programem. Tel.: 723 584 866, stastny@hluboka.cz, www.areal-hluboka.cz/
11.9. 13:30	Fotbalové utkání Hluboká vs. Písek B I. mužstvo. Tel.: 777 709 348, fhkluboka@seznam.cz
11.9.	WAGC - World Amateur Golfers Championship 2016 / GK Hluboká Regionální finále - západ. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
14.9. 17:00	Cestujeme... / KC Panorama „Francouzská Guyana“. Slovem a obrazem nás provede Jan Kobylák. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
	
15.-18.9.	MFF VODA MOŘE OCEÁNY 13. ročník MFF VMO je soutěžní mezinárodní festival dokumentárních filmů, jehož cílem je prezentovat a ocenit filmová díla zabývající se světem slaných a sladkých vod v mezinárodním měřítku a jejich prostřednictvím podpořit zájem o problematiku a ochranu této oblasti životního prostředí. Vstup zdarma. Tel.: 724 587 918, www.vodamoreoceany.cz
17.9. 12:00	Slavnosti vína / Náměstí Čsl. Armády Tradiční městské slavnosti spojené se sklizní révy na hlubocké vinici doprovázené ochutnávkou vína a bohatým kulturním programem (trhy, knižní bazar, Dasha, cimbállovka,...). val.chroma@seznam.cz, www.cvcpokolak.webnode.cz, www.hluboka.cz
17.9. 13:00	Babolety / Letišti Hosín Babolety aneb Chyťte vítr a babi léto na letištní dráze. Registrace od 13:00, start 14:00. Super kvalitní asfalt pro všechna bezmotorová kolečka, budou kroužit do 16:00. Letadla počkají nebo do trávy si sedají. Tel.: 724 486 280, www.kralovstvi-vzduchu.cz
18.9. 17:00	Fotbalové utkání Hluboká vs. Č. Dvory II. mužstvo. Tel.: 777 709 348, fhkluboka@seznam.cz
18.9.	Junior Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj určen pro nejmladší golfisty všech věkových kategorií a hráčů úrovní. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
18.9. 9:00	Festivalový golfový turnaj VODA MOŘE OCEÁNY / GK Hluboká Již třetí ročník golfového turnaje k příležitosti MFF VODA MOŘE OCEÁNY 2016. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
18.9. 17:00	Filmové představení pro děti „Lovecká sezóna - Strašpytel“ / KC Panorama Kdo se bojí, nesmí do lesa, i velký medvěd dokáže mít strach... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
23.,24.,30.9. 19:00	Divadelní představení / KC Panorama „7 žen na krku“ komedie. Představení divadelního souboru KRÍŽZÁCI. Nepřilší úspěšný malíř Robert D'Ambrieux si v paříži pronajme nový byt. Netuší ovišem, že dvě prašné domácí si před odjezdem objednaly hospodyně a že jeho ambiciózní přítelkyně Geny se rozhodla ho bohatě oženit. Tak se v zápatí ocitá v kolotoči bláznivých událostí, které ho ve finále dovedou až k zjištění, že má „sedm žen na krku“. Tel.: 387 001 330, 774 457 269, jozova@hluboka.cz, agentura@sinfonie.cz, www.krizzaci.cz
25.9. 16:30	Fotbalové utkání Hluboká vs. Planá nad Lužnicí I. mužstvo. Tel.: 777 709 348, fhkluboka@seznam.cz
28.9.	Zámecký Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj nesoucí se v duchu oslav výročí Klání IV., vyhlášení bude probíhat na zámku Hluboká, kde bude odehráno představení divadla Píkl Noc na Karlštejně, bude připraveno pečené selet. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
28.9. 10:00	Fotbalové utkání Hluboká vs. Katovice I. mužstvo. Tel.: 777 709 348, fhkluboka@seznam.cz
29.9. 20:00	Koncert Tapia Eta Leturia / Famí sýpka Hosín Zřejmě nejznámější a nejslavnější baskická folklórní skupina vystoupí na faře v Hosíně. Vstupné 200 Kč. Možnost rezervace na info@teatr.cz nebo na tel.: 608 860 885. Tel.: 608 860 885, info@teatr.cz, www.spoleksypka.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.